

Η
ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
7ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 09 Σεπτεμβρίου 2019 με την εξής σύνθεση: Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου, Πρόεδρος και Εισηγήτρια, Χρυσάνθη Ζαράρη και Μιχαήλ Σειραδάκης, Μέλη.

Για να εξετάσει την, από 31.07.2019, Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 976/05.08.2019 της προσφεύγουσας εταιρίας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά του Δήμου Παξών (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Της παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα εταιρία επιδιώκει, όπως ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 21-71/19.07.2019 Απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας αρχής - κατ' αποδοχή του με αρ. πρωτ. 2730/16.07.2019 (συμπληρωματικού) Πρακτικού της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού - η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου Διαγωνισμού για την «Προμήθεια Φορητής Μονάδος Αφαλάτωσης Θαλασσινού Νερού Ημερησίας Παραγωγής 80 m³ Πόσιμου Νερού για το Νησί των Αντιπαξών», συνολικού ενδεικτικού προϋπολογισμού 120.000,00€, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από τεχνικο-οικονομική άποψη προσφορά, η οποία θα προκύψει από την συσχέτιση της βαθμολόγησης των τεχνικών κριτηρίων αξιολόγησης και των αντίστοιχων οικονομικών προσφορών (υπ' αριθμ. 41/11.01.2019 Διακήρυξη - ΑΔΑΜ 19PROC004838552 2019.04.22).

Με την Παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα ζητεί την καθολοκληρίαν απόρριψη της εν λόγω Προδικαστικής Προσφυγής και τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης Απόφασης της Ο.Ε του Δήμου Παξών, με την οποία αναδείχθηκε προσωρινός ανάδοχος της προς ανάθεση σύμβασης.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια και Πρόεδρο του 7^{ου} Κλιμακίου, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, για την άσκηση της ανωτέρω Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει κατατεθεί το υπ' αριθμ. 28991202595909300073 εξακοσίων ευρώ 600,00€ αναλογούν e-Παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής Κανονισμός).

2. Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρία άσκησε την, από 31.07.2019, Προδικαστική Προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΑΕΠΠ. 976/05.08.2019, με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Α.Ε.Π.Π, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 Κανονισμού.

3. Επειδή, η ως άνω Προδικαστική Προσφυγή στρέφεται κατά πράξης που εκδόθηκε στο πλαίσιο δημόσιου, ανοικτού, ηλεκτρονικού Διαγωνισμού, συνολικού ενδεικτικού προϋπολογισμού 120.000,00€, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, ανώτερου του ορίου που θεσπίζεται στο άρθρο 345 του Ν. 4412/2016 για την καθ' ύλη αρμοδιότητα της Α.Ε.Π.Π, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης,

Αριθμός απόφασης: 1107/2019

δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 του Ν. 4487/2017 (Α' 116), δεδομένου ότι η αντίστοιχη διαγωνιστική διαδικασία εκκίνησε μετά τις 26.06.2017.

4. Επειδή, εμπρόθεσμα η προσφεύγουσα εταιρία προσβάλλει την ως άνω πράξη, καθόσον η κατ' αυτής Προδικαστική Προσφυγή έχει κατατεθεί εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Κανονισμού.

5. Επειδή η προσφεύγουσα, η οποία δραστηριοποιείται στο αντικείμενο της επίμαχης σύμβασης και υπέβαλε Προσφορά στο εν λόγω Διαγωνισμό, η οποία αρχικώς έγινε δεκτή και εν συνεχεία απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη Απόφαση της Ο.Ε της αναθέτουσας αρχής, θεμελιώνει άμεσο, ενεστώσ και προσωπικό έννομο συμφέρον για την άσκηση της ως άνω Προδικαστικής Προσφυγής, καθώς, όπως ισχυρίζεται (βλ. σελ. 7 και επόμε. της Προσφυγής) υφίσταται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, κατά το άρθρο 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 από την ως άνω απόρριψη.

Στην υπό κρίση Προσφυγή της, η προσφεύγουσα παραθέτει καταρχάς το ιστορικό της επίμαχης διαγωνιστικής διαδικασίας, που είχε ως αποτέλεσμα τη μη νόμιμη απόρριψη της Προσφοράς της. Ειδικότερα αναφέρει ότι, δυνάμει της υπ' αριθμ. πρωτ. 17-62/11.06.2019 Απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Παξών, εγκρίθηκαν τα με αρ. πρωτ. 1795/09.05.2019, 2180/04.06.2019 και 2214/06.06.2019 Πρακτικά της Επιτροπής Διαγωνισμού, περί ελέγχου και αξιολόγησης των δικαιολογητικών συμμετοχής, των τεχνικών προσφορών και των οικονομικών προσφορών (αντίστοιχα) των διαγωνιζομένων και αναδείχθηκε προσωρινός ανάδοχος του εν θέματι Διαγωνισμού η εταιρία με τον δ.τ «...». Περαιτέρω, ως προς τα επιμέρους στάδια του εν λόγω Διαγωνισμού, η προσφεύγουσα επισημαίνει τα εξής:

α) Στο ανωτέρω, με αρ. πρωτ. 1795/09.05.2019 Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού, που αφορά στον έλεγχο των Φακέλων Δικαιολογητικών Συμμετοχής, η Επιτροπή εισηγήθηκε την αποδοχή, τόσο της δικής της Προσφοράς, όσο και της «...».

Αριθμός απόφασης: 1107/2019

β) Στο ως άνω με αρ. πρωτ. 2180/04.06.2019 Πρακτικό της εν λόγω Επιτροπής Διαγωνισμού, με το οποίο αξιολογήθηκαν και βαθμολογήθηκαν οι τεχνικές προσφορές των δύο συνδιαγωνιζόμενων εταιριών («...» και «...»), αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι: *«Με βάση την παραπάνω αξιολόγηση, λοιπόν, εξήχθη η εξής τελική (σταθμισμένη) βαθμολογία: «Η τελική βαθμολογία για την εταιρεία «...» είναι $61,08+40,20=101,28$. Η τελική βαθμολογία για την εταιρεία «...» είναι $60,36+39,20=99,56$ ».*

γ) Στο με αρ. πρωτ. 2214/06.06.2019 Πρακτικό της, η αρμόδια Επιτροπή, μετά την αποσφράγιση και αξιολόγηση των οικονομικών προσφορών, εισηγήθηκε την ανάδειξη της εταιρίας «...», ως προσωρινού αναδόχου, κρίνοντας ότι υπέβαλε την πλέον συμφέρουσα από τεχνοοικονομική άποψη Προσφορά στον υπόψη Διαγωνισμό.

δ) Όταν έλαβε γνώση του προαναφερόμενου, με αρ. πρωτ. 2180/04.06.2019 Πρακτικού τεχνικής αξιολόγησης, απέστειλε στον Δήμο Παξών, το με αρ. πρωτ. 2559/03.07.2019 Υπόμνημά της, με το οποίο επεσήμανε σφάλματα της Επιτροπής Διαγωνισμού κατά την τεχνική αξιολόγηση, όσον αφορά στα κριτήρια Κ1, Κ7 και Κ8.

ε) Κατά της υπ' αριθμ. 17-62/11.06.2019 Απόφασης της αναθέτουσας αρχής, με την οποία επικυρώθηκε το σύνολο των εκδοθέντων τριών (3) Πρακτικών, η προσφεύγουσα άσκησε την ΓΑΚ ΑΕΠΠ 876/11.07.2019 Προδικαστική Προσφυγή, ζητώντας αναμόρφωση (επί τα βελτίω), της βαθμολόγησης της τεχνικής της προσφοράς, από την οποία εν τέλει παραιτήθηκε (βλ. Πρακτικό 88/2019 του 5^{ου} Κλιμακίου ΑΕΠΠ).

στ) Μετά την άσκηση της ως άνω Προδικαστικής Προσφυγής: α) εκδόθηκε το από 16.07.2019 συμπληρωματικό Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού και β) η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Παξών συνεδρίασε εκτάκτως, στις 19 Ιουλίου 2019, με μοναδικό θέμα ημερήσιας διάταξης την «Έγκριση συμπληρωματικού πρακτικού συνοπτικού διαγωνισμού για την ανάδειξη προσωρινού αναδόχου προμήθειας της φορητής μονάδος αφαλάτωσης θαλασσινού νερού ημερήσιας παραγωγής 80μ³ πόσιμου νερού για το νησί των Αντιπαξών».

A) Εν όψει των ανωτέρω, η προσφεύγουσα επισημαίνει καταρχάς (βλ. σελ. 9 της Προσφυγής), ότι η αρμόδια Επιτροπή υπέπεσε «σε διαδικαστικά ατοπήματα» σε βάρος της, «καθώς η ανάκληση της αρχικής γνωμοδότησής της εχώρησε απαραδέκτως, σε χρόνο μεταγενέστερο της έκδοσης της υπ' αριθμ. 17-62/11.06.2019 πράξης της Αναθέτουσας Αρχής, ως αποφασίζοντος οργάνου, η οποία είχε βασισθεί στο - ήδη ανακληθέν - αρχικό υπ' αριθμ. 2180/4-6-2019 γνωμοδοτικό Πρακτικό της Επιτροπής». Πιο συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα διαμαρτύρεται για το γεγονός ότι η αρμόδια Επιτροπή «προέβη η ίδια αυτοβούλως και χωρίς να έχει υποβληθεί σχετικό ερώτημα από την Αναθέτουσα Αρχή, ως επιτάσσουν οι διατάξεις των άρθρων 317 παρ. 3 του Ν. 4412/2016, σε συνδυασμό με το άρθρο 20 παρ. 1 του Ν. 2690/1999 («προβλεπόμενη γνώμη») στην ανάκληση της ίδιας αυτής αρχικής γνώμης και μάλιστα αφού το αποφασίζον όργανο είχε ήδη εκδώσει την εκτελεστή πράξη της [...]».

Επίσης, στη σελίδα 11 της Προσφυγής της η εταιρία «...» δηλώνει ότι: «[...] με πρόδηλο έννομο συμφέρον, ως αποκλεισθείσα από το Διαγωνισμό, κατά παράβαση των κανονιστικών όρων του Διαγωνισμού, η εταιρεία μας στρέφεται κατά της υπ' αριθμ. 21-71/19-7-2019 Απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Παξών, ζητώντας την ακύρωσή της, επί σκοπώ επανεισαγωγής της εταιρείας μας στον Διαγωνισμό, συνακόλουθα, δε, την ορθή βαθμολόγηση της τεχνικής μας Προσφοράς και μάλιστα υπό τη (μη δυνάμενη να αγνοηθεί από την Αναθέτουσα Αρχή ομολογία της Επιτροπής Διαγωνισμού ότι έσφαλε, κατά αρχική αξιολόγηση της Τεχνικής Προσφοράς μας [...]».

B) Περαιτέρω, στη σελ. 14 και επόμε. της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής, περιλαμβάνονται οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας, με τις οποίες αυτή επιχειρεί να τεκμηριώσει τη «μη σύννομη αιτιολογία αποκλεισμού της», η οποία, άλλωστε, όπως υποστηρίζει, «...τυγχάνει και πλημμελής, καθώς δεν τελεί σε συμφωνία με το γράμμα και το πνεύμα των κανονιστικών επιταγών του επίμαχου Διαγωνισμού...».

Εν όψει των ανωτέρω, η προσφεύγουσα διατυπώνει τους κάτωθι ισχυρισμούς: «[...] Γίνεται ερμηνευτικά δεκτό ότι, ως εκ της φύσης τους, τέτοιους είδους πιστοποιήσεις διασφάλισης ποιότητας (όπως εν προκειμένω τα πιστοποιητικά

ISO που απαιτεί το άρθρο 2.2.9.2 περί Β.5 της Διακήρυξης), θα πρέπει να τελούν σε όσο το δυνατόν εγγύτερο προσδιορισμό περιεχομένου της ανά περίπτωση σχετικής δραστηριότητας/πεδίου εφαρμογής με το ακριβές περιεχόμενο του αντικείμενου της συμβάσεως. Τούτο, διότι η απαίτηση κατοχής του, κατά τη Διακήρυξη, δηλώνει την πρόθεση της Αναθέτουσας Αρχής να διασφαλίσει ότι το επίμαχο συμβατικό αντικείμενο θα εκτελεστεί με τη μέγιστη δυνατή συμμόρφωση στους εφαρμοστέους γι' αυτήν περιβαλλοντικούς όρους, αλλά και ότι ο ανάδοχος θα εφαρμόσει τις βέλτιστες περιβαλλοντικές πολιτικές και ποιοτικά πρότυπα, ως προς αυτή καθ' εαυτή την εκτέλεση των συμβατικών του υποχρεώσεων. Άλλως, η απαίτηση ενός τέτοιου πιστοποιητικού (δηλαδή πιστοποιητικού ISO, το περιεχόμενο του οποίου δεν θα σχετιζόταν με το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης) θα συνιστούσε άχρηστη τυπολατρία και μέσο αποκλεισμού φορέων, χωρίς αντικειμενική σύνδεση (του αποκλεισμού) με το αντικείμενο της σύμβασης [...] Απαιτείται, δηλαδή, το πεδίο εφαρμογής των δραστηριοτήτων, στις οποίες αναφέρονται τα πιστοποιητικά ISO να τελεί σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εγγύτητα με το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης (οράτε ad hoc ΑΕΠΠ 118/2017, σκ. 9) και ουχί αναγκαίως σε απόλυτη λεκτική ταύτιση με την αντίστοιχη ορολογία της Διακήρυξης, εφόσον, πάντως, επί της ουσίας και χωρίς προσκόλληση στη χρησιμοποιούμενη διατύπωση, καλύπτει το τεχνικό αντικείμενο του Διαγωνισμού [...]

Από τα παραπάνω, λοιπόν, παρέπεται ότι, με βάση την αληθή βούληση του κανονιστικού νομοθέτη του επίμαχου Διαγωνισμού, ως «επί ποινή αποκλεισμού» απαίτηση δεν ετέθη το τυπικό και δη τυπολατρικό κριτήριο της απόλυτης λεκτικής σύμπτωσης του πεδίου εφαρμογής των πιστοποιητικών ISO με την ορολογία του άρθρου 9 της Διακήρυξης, αλλά το ουσιαστικό κριτήριο εάν οι αναγραφόμενες στα ως άνω έγγραφα και, δι' αυτών, πιστοποιούμενες δραστηριότητες, εμπίπτουν εννοιολογικά «ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ [...] της μελέτης, σχεδιασμού, παραγωγής, εγκατάστασης και λειτουργίας συστημάτων επεξεργασίας νερού [...]».

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, η προσφεύγουσα δηλώνει ότι οι πιστοποιούμενες (με τα υποβληθέντα Πιστοποιητικά ISO) δραστηριότητές της, εμπίπτουν στον Τομέα της εν λόγω Διακήρυξης και συνεπώς, η αρμόδια

Επιτροπή εσφαλμένως εισηγήθηκε τον αποκλεισμό της από τον υπόψη Διαγωνισμό, εκ μόνου του (τυπικού) λόγου, ότι υφίσταται λεκτική απόκλιση μεταξύ των πεδίων των επίμαχων Πιστοποιητικών και των οριζομένων στο άρθρο 9 της Διακήρυξης.

Όπως μάλιστα χαρακτηριστικά αναφέρει για το ζήτημα αυτό στην Προσφυγή της (βλ. σελ. 19): *«Από μία απλή επισκόπηση, ωστόσο, του πεδίου εφαρμογής των προσκομισθέντων από την εταιρεία μας πιστοποιητικών ISO 9001 και 14001 και OHSAS 18001, προκύπτει ότι, πράγματι, οι εκεί αναφερόμενες δραστηριότητες, εμπεριέχονται εννοιολογικά και πάντως είναι απολύτως συναφείς με το τεχνικό αντικείμενο του επίμαχου Διαγωνισμού και δη με τις επιμέρους δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 9 της Διακήρυξης».*

Συναφώς, στη σελίδα 20 της Προσφυγής της υπογραμμίζει για το εξεταστέο ζήτημα τα εξής: *«Διευκρινίζεται εδώ, ότι το ακριβές λεκτικό του πεδίου εφαρμογής των πιστοποιητικών ISO, δια του οποίου αποδίδονται, πάντως, οι ίδιες δραστηριότητες της πιστοποιούμενης επιχείρησης (δυνάμενης, μάλιστα, στο πλαίσιο του επίμαχου Διαγωνισμού να προέρχεται και από χώρα της ημεδαπής), προφανώς δεν συμπίπτει απολύτως, αλλά παραλλάσσει, ανά Φορέα Πιστοποίησης. Ενδεικτικά προσκομίζουμε κι επικαλούμεθα αντίστοιχα πιστοποιητικά ISO (ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ 2) από άλλες εταιρείες [...], με αντικείμενο δραστηριότητας το αυτό με τη δική μας εταιρεία, στο πεδίο εφαρμογής των οποίων, ομοίως, δεν αναγράφονται ρητώς οι - εδώ επίμαχοι - όροι «σχεδίαση» ή «λειτουργία» μονάδων αφαλάτωσης, αλλά οι (νοηματικά ισοδύναμοι) «συναρμολόγηση, εγκατάσταση, συντήρηση» (βλ. πιστοποίηση της εταιρείας «...») και «συναρμολόγηση – assembly», «εγκατάσταση – installation» και «συντήρηση» (βλ. πιστοποίηση της εταιρείας «...») [...].»*

Συνεπώς, από τα υποβληθέντα στον εν λόγω Διαγωνισμό Πιστοποιητικά συμμόρφωσης με τα ζητούμενα Πρότυπα ISO προκύπτει, κατά την άποψή της, σαφώς, ότι η Προσφορά της πληροί τα Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, στον Τομέα της *«μελέτης, κατασκευής, εμπορίας, εγκατάστασης & συντήρησης»* μονάδων αφαλάτωσης νερού και λοιπών συστημάτων επεξεργασίας νερού, που (εννοιολογικά) εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Διακήρυξης και δη, στον Τομέα

της «μελέτης, σχεδιασμού, παραγωγής, εγκατάστασης και λειτουργίας συστημάτων επεξεργασίας νερού [...]», που παρατίθεται στο άρθρο 9 της Διακήρυξης.

Γ) Στη συνέχεια της Προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, ότι οι έννοιες «συντήρηση» και «λειτουργία» είναι - προκειμένου για συμβάσεις προμήθειας μονάδας αφαλάτωσης, όπως στην εξεταζόμενη περίπτωση – εννοιολογικά ταυτόσημες. Το ίδιο δε επιχειρεί να αποδείξει και για τις έννοιες «σχεδιασμός και «μελέτη» αντίστοιχα.

Γ. α. «ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ» ΚΑΙ «ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ».

Κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, σε κανένα σημείο της επίμαχης Διακήρυξης δεν προβλέπεται κάποια ειδικότερη ενέργεια, στην οποία θα πρέπει να προβεί ο ανάδοχος, προκειμένου να λειτουργήσει επιτυχώς η μονάδα, ενώ η πρόβλεψη στην Τεχνική Έκθεση ότι: «Ο Ανάδοχος θα αναλάβει για ένα (1) χρόνο την συντήρηση και λειτουργία της μονάδας αφαλάτωσης με δικό του προσωπικό», έχει το νόημα ότι ο Ανάδοχος θα προβεί σε κάθε ενδεδειγμένη τακτική ή έκτακτη ενέργεια αποκατάστασης τυχόν ανακύπτοντος προβλήματος ή δυσλειτουργίας της μονάδας, ήτοι, κατ' ουσίαν, στη συντήρηση αυτής. Συνεπώς, για τη διασφάλιση συνέχισης της «καλής», ήτοι της απρόσκοπτης και αδιάλειπτης λειτουργίας της μονάδας, η μοναδική ανθρώπινη επέμβαση που απαιτείται, συνίσταται στις κατάλληλες ενέργειες συντήρησης, και δη, τόσο τακτικής (ανά περιόδους εκ των προτέρων προσδιορισμένες), όσο και έκτακτης (σε μη προκαθορισμένους χρόνους, προς κάλυψη τυχόν έκτακτου τεχνικού προβλήματος ή δυσλειτουργίας).

Προς περαιτέρω ανάλυση του ανωτέρω ισχυρισμού, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι: α) οι ενέργειες συντήρησης περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την παρακολούθηση και επιτήρηση της λειτουργίας της μονάδος, την τοποθέτηση των κατάλληλων ανταλλακτικών του μηχανολογικού εξοπλισμού και των συστημάτων ελέγχου, την ανανέωση των ενδεδειγμένων χημικών, μεμβρανών αντίστροφης όσμωσης, τον καθορισμό του συστήματος, την επισκευή τυχόν βλάβης κλπ και β) το κόστος λειτουργίας και διαχείρισης μίας Μονάδας αφαλάτωσης, περιλαμβάνει αφενός μεν, τις ενεργειακές δαπάνες που απαιτεί η

εγκατάστασή της και αφετέρου, το κόστος του προσωπικού που παρακολουθεί και ελέγχει τη λειτουργία της, καθώς επίσης και το κόστος για τα αναλώσιμα, όπως π.χ. τα χημικά, οι μεμβράνες αντίστροφης όσμωσης κλπ. (βλ. σελ. 21 της Προσφυγής).

Τέλος, η προσφεύγουσα, υπογραμμίζει ότι η έννοια της «λειτουργίας» των υπό εγκατάσταση μονάδων αφαλάτωσης, προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 8 παρ. Ι της Τεχνικής Έκθεσης της Διακήρυξης, όπου προβλέπεται «[...] ότι *απαρτίζεται από μία σειρά επιμέρους διεργασιών, που «περιλαμβάνονται», δηλαδή εκτελούνται αυτοματοποιημένα από το ίδιο το μηχάνημα (χωρίς επιπρόσθετη απαιτούμενη από τον Ανάδοχο υπηρεσία «λειτουργίας»):*

Γ.β. «ΜΕΛΕΤΗ» ΚΑΙ «ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ».

Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού, έσφαλε στο βαθμό που έκρινε, ότι στην έννοια της «μελέτης» μίας μονάδας αφαλάτωσης ή συναφούς συστήματος, δεν περιλαμβάνεται η «σχεδίαση» αυτής και μάλιστα ως αυτονοήτως αναπόσπαστη επιμέρους πτυχή της. Όπως, άλλωστε, χαρακτηριστικά αναφέρει η προσφεύγουσα για το ζήτημα αυτό (βλ. σελ. 23 της Προσφυγής): «[...] *είναι προφανές, ακόμη και στο μη κατέχοντα ειδικές τεχνικές γνώσεις, ότι δεν νοείται «μελέτη» οιοδήποτε τεχνικού έργου, χωρίς τον προηγούμενο σχεδιασμό του [...]*».

Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα παραπέμπει στον ορισμό της «Μελέτης», όπως αναγράφεται στο άρθρο 1 παρ. 2 περ. α' του Ν. 4412/2016, καθώς και στην ετυμολογία της επίμαχης λέξης, αναφέροντας ότι, ως «Μελέτη», ορίζεται «*η συστηματική εξέταση πριν την κατασκευή, ενός έργου καθώς και τα σχετικά σχέδια και οι υπόλοιπες επιστημονικές εργασίες που γίνονται*».

Προς τεκμηρίωση δε των ανωτέρω ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα, υποστηρίζει, επίσης, ότι για να αποδείξει την πλήρωση του κριτηρίου της «τεχνικής και επαγγελματικής της ικανότητας», προσκόμισε πλείστες Βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης, από τις οποίες προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι έχει εκτελέσει επιτυχώς τουλάχιστον δυο (2) παρόμοιες συμβάσεις, με αντικείμενο συναφές σε σχέση με αυτό του επίμαχου Διαγωνισμού «[...] *και μάλιστα με σαφή αναφορά, μεταξύ άλλων, στη «λειτουργία – συντήρηση» (σ.σ. ακόμη και από τον τυπολογικό*

τρόπο συνδυετικής παράθεσης των δύο εννοιών είναι εμφανής η νοηματική ταύτισή τους), καθώς και «η μελέτη - σχεδίαση» μονάδων αφαλάτωσης. Δεδομένου, λοιπόν ότι, ως προελέχθη, κοινός παρονομαστής αμφότερων των επιμέρους κριτηρίων («τεχνική και επαγγελματική ικανότητα» και «διασφάλιση ποιότητας και τήρησης περιβαλλοντικών όρων») είναι η συνάφεια των δραστηριοτήτων του Διαγωνιζόμενου, σε σχέση με το τεχνικό αντικείμενο του Διαγωνισμού, είναι αναγκαίο να διαγιγνώσκεται η ως άνω συνάφεια, στο πλαίσιο του ενός κριτηρίου («τεχνική ικανότητα») και ταυτόχρονα να διαπιστώνεται η μη συνδρομή της, στο πλαίσιο του άλλου («διασφάλιση ποιότητας και τήρησης περιβαλλοντικών όρων»).

Τέλος, η προσφεύγουσα δηλώνει ότι για να αποδείξει τη νοηματική επικάλυψη του όρου «συντήρηση» από τον όρο «λειτουργία» και του όρου «μελέτη» από τον όρο «σχεδίαση» μονάδας αφαλάτωσης, προσκομίζει με την Προσφυγή της (συνημμένο με αριθμό 4) την υπ' αριθμ. πρωτ. 702/10.09.2019 Βεβαίωση του αρμόδιου Φορέα Πιστοποίησης («...»), σύμφωνα με την οποία, στο πεδίο εφαρμογής «μελέτη, κατασκευή, εμπορία, εγκατάσταση & συντήρηση μονάδων αφαλάτωσης νερού και λοιπών συστημάτων επεξεργασίας νερού», περιλαμβάνεται και η δραστηριότητα του σχεδιασμού και η παροχή υπηρεσιών λειτουργίας αυτών.

Εν κατακλείδι, η προσφεύγουσα ζητεί, όπως ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 21-71/19.07.2019 Απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Παξών, επί σκοπώ επανεισαγωγής της στον υπόψη Διαγωνισμό και (όπως) χωρήσει επαναξιολόγηση και επαναβαθμολόγηση της τεχνικής της προσφοράς, αναφορικά ιδίως με το κριτήριο αξιολόγησης Κ7.

6. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα από την εταιρία με τον δ.τ. «...» Παρέμβαση υποβλήθηκε εμπρόθεσμα (16.08.2019), ήτοι, επτά (7) ημέρες μετά την κοινοποίηση της Προδικαστικής Προσφυγής της προσφεύγουσας στις 09.08.2019, στους υπόλοιπους συμμετέχοντες. Η δε παρεμβαίνουσα έχει πρόδηλο έννομο συμφέρον, όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης

Απόφασης της Ο.Ε του Δήμου Παξών, με την οποία αναδείχθηκε προσωρινός ανάδοχος της εν λόγω σύμβασης. Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, η Παρέμβαση ασκείται παραδεκτώως και δύναται να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

7. Επειδή, στο άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παράγραφος 1 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. [...]».

8. Επειδή, στο άρθρο 53 («Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης») παρ. 1 και 2 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρθρων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασης [...] περιέχουν ιδίως : [...] ιε) [...] τη διαδικασία και τα κριτήρια αξιολόγησης των προσφορών, κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στα άρθρα 86 και 87 [...] ιζ) τους απαραίτους όρους, απόκλιση από τους οποίους συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς. ιη) όλους τους γενικούς και ειδικούς όρους για την εκτέλεση της σύμβασης [...] κ) τα απαιτούμενα αποδεικτικά μέσα (δηλώσεις, δικαιολογητικά κλπ.) [...]».

9. Επειδή, στο άρθρο 80 «Αποδεικτικά μέσα» (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) του Ν/ 4412/2016, ορίζεται ότι: 1. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν τα πιστοποιητικά, τις βεβαιώσεις και τα λοιπά αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 4 και 5 και στο Παράρτημα ΧΙΙ του Προσαρτήματος Α', ως απόδειξη της μη ύπαρξης λόγων αποκλεισμού, όπως αναφέρονται στα άρθρα 73 και 74 και της πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής, σύμφωνα με τα άρθρα 75 και 76. Οι αναθέτουσες αρχές δεν απαιτούν

αποδεικτικά μέσα, πλην εκείνων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 82. [...] Οι αρμόδιες δημόσιες αρχές παρέχουν, όπου κρίνεται αναγκαίο, επίσημη δήλωση στην οποία αναφέρεται ότι δεν εκδίδονται τα έγγραφα ή τα πιστοποιητικά της παρούσας παρ. ή ότι τα έγγραφα αυτά δεν καλύπτουν όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 2 και στην περίπτωση β' της παραγράφου 4 του άρθρου 73. Οι επίσημες δηλώσεις καθίστανται διαθέσιμες μέσω του επιγραμμικού αποθετηρίου πιστοποιητικών (e-Certis) του άρθρου 81 [...] 13. Τα έγγραφα του παρόντος υποβάλλονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4250/2014 (Α' 94). Ειδικά τα αποδεικτικά τα οποία αποτελούν ιδιωτικά έγγραφα, μπορεί να γίνονται αποδεκτά και σε απλή φωτοτυπία, εφόσον συνυποβάλλεται υπεύθυνη δήλωση στην οποία βεβαιώνεται η ακρίβειά τους».

10. Επειδή, στο άρθρο 82 «Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης» (άρθρο 62 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Οι αναθέτουσες αρχές, εάν απαιτούν την προσκόμιση πιστοποιητικών εκδιδόμενων από ανεξάρτητους οργανισμούς που βεβαιώνουν ότι ο οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με ορισμένα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας για άτομα με ειδικές ανάγκες, παραπέμπουν σε συστήματα διασφάλισης ποιότητας τα οποία βασίζονται στη σχετική σειρά ευρωπαϊκών προτύπων και έχουν πιστοποιηθεί από διαπιστευμένους οργανισμούς. Οι αναθέτουσες αρχές αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη - μέλη. Επίσης, κάνουν δεκτά άλλα αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα διασφάλισης ποιότητας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δεν είχε τη δυνατότητα να αποκτήσει τα εν λόγω πιστοποιητικά εντός των σχετικών προθεσμιών για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας αποδεικνύει ότι τα προτεινόμενα μέτρα διασφάλισης ποιότητας πληρούν τα απαιτούμενα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας. 2. Εάν οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν την υποβολή πιστοποιητικών εκδιδόμενων από ανεξάρτητους οργανισμούς που να βεβαιώνουν ότι ο

οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με συγκεκριμένα συστήματα ή πρότυπα όσον αφορά την περιβαλλοντική διαχείριση, παραπέμπουν στο σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου (EMAS) της Ένωσης ή σε άλλα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης που έχουν αναγνωρισθεί, σύμφωνα με το άρθρο 45 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1221/2009 ή σε άλλα πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης βασιζόμενα σε αντίστοιχα ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα που έχουν εκδοθεί από διαπιστευμένους οργανισμούς. Οι αναθέτουσες αρχές αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη - μέλη. Όταν ο οικονομικός φορέας τεκμηριωμένα δεν έχει πρόσβαση στα εν λόγω πιστοποιητικά ή δεν έχει τη δυνατότητα να τα αποκτήσει εντός των σχετικών προθεσμιών, για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος, η αναθέτουσα αρχή αποδέχεται επίσης άλλα αποδεικτικά μέσα μέτρων περιβαλλοντικής διαχείρισης, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας αποδεικνύει ότι τα συγκεκριμένα μέτρα είναι ισοδύναμα με εκείνα που απαιτούνται βάσει του εφαρμοστέου συστήματος ή του προτύπου περιβαλλοντικής διαχείρισης. 3. Εφόσον της ζητηθεί, η Αρχή θέτει στη διάθεση άλλων κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 343, κάθε πληροφορία σχετικά με τα έγγραφα που προσκομίζονται ως στοιχεία αποδεικτικά της συμμόρφωσης με ποιοτικά και περιβαλλοντικά πρότυπα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.».

11. Επειδή, στο άρθρο 91 («Λόγοι απόρριψης προσφορών») παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «[...] Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102 [...]».

12. Επειδή, στο άρθρο 104 «Χρόνος συνδρομής όρων συμμετοχής» (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Το δικαίωμα συμμετοχής και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής όπως ορίστηκαν στα έγγραφα της σύμβασης, κρίνονται κατά την υποβολή της αίτησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος ή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών του άρθρου 80, και κατά την σύναψη της σύμβασης σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 105 [...]».

13. Επειδή, στο άρθρο 43 («Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4412/2016 (Α' 147)» παρ. 42 του Ν. 4605/2019 (ΦΕΚ Α' 52/01.04.2019), ορίζεται ότι: «Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 365 προστίθενται εδάφια ως εξής: «Σε περίπτωση συμπληρωματικής αιτιολογίας επί της προσβαλλόμενης πράξης, αυτή υποβάλλεται έως και δέκα (10) ημέρες πριν την συζήτηση της προσφυγής και κοινοποιείται αυθημερόν στον προσφεύγοντα μέσω της πλατφόρμας του ΕΣΗΔΗΣ ή αν αυτό δεν είναι εφικτό με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο. Υπομνήματα επί των απόψεων και της συμπληρωματικής αιτιολογίας της Αναθέτουσας Αρχής κατατίθενται μέσω της πλατφόρμας του ΕΣΗΔΗΣ έως πέντε (5) ημέρες πριν από τη συζήτηση της προσφυγής».

14. Επειδή, στην Αιτιολογική Σκέψη (2) της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65), προβλέπεται ότι: «[...] οι ισχύοντες κανόνες για τις δημόσιες προμήθειες [...], θα πρέπει να αναθεωρηθούν και να εκσυγχρονιστούν, για να αυξηθεί η αποδοτικότητα των δημόσιων δαπανών, με τη διευκόλυνση ιδίως της συμμετοχής μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) στις δημόσιες προμήθειες [...]. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να επιβάλλουν στους οικονομικούς φορείς ως απαιτήσεις συμμετοχής μόνο τα κριτήρια που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4. Οι αναθέτουσες αρχές περιορίζουν τις όποιες προϋποθέσεις συμμετοχής σε εκείνες που είναι απαραίτητες, ώστε να εξασφαλίζεται ότι ένας υποψήφιος ή προσφέρων διαθέτει τις νομικές και χρηματοοικονομικές δυνατότητες και την

τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για την εκτέλεση της προς ανάθεση σύμβασης. Όλες οι απαιτήσεις σχετίζονται και είναι ανάλογες με το αντικείμενο της σύμβασης [...].»

15. Επειδή, στο άρθρο 9 «Περιεχόμενα Φακέλου “Τεχνική Προσφορά”» της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 9-10), ορίζεται ότι: «Ο φάκελος «ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» θα περιέχει τα δικαιολογητικά και τα στοιχεία εκείνα που διασφαλίζουν την ποιότητα των εργασιών και αποδεικνύουν την οικονομική επάρκεια καθώς και την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα του υποψηφίου. Ειδικότερα, κάθε ενδιαφερόμενος για να συμμετάσχει πρέπει να συγκεντρώνει τις ελάχιστες προϋποθέσεις εμπειρίας, τεχνογνωσίας και επάρκειας στελεχιακού δυναμικού, όπως ειδικότερα αναφέρεται κατωτέρω, και να αποδείξει τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών υποβάλλοντας με την προσφορά του τα στοιχεία τεκμηρίωσης που προβλέπονται επίσης πιο κάτω. Σε περίπτωση που δεν υποβληθούν τα απαιτούμενα στοιχεία τεκμηρίωσης ή από τα υποβαλλόμενα δεν τεκμηριώνεται επαρκώς η συνδρομή των ελάχιστων προϋποθέσεων συμμετοχής, η προσφορά απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Ειδικότερα, ο κάθε συμμετέχων, επί ποινή αποκλεισμού, θα πρέπει να τεκμηριώνει επαρκώς ότι μπορεί να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις της υπό ανάθεσης προμήθειας, προσκομίζοντας τα παρακάτω έγγραφα: [...] Πιστοποιήσεις αναφορικά με τη διαχείριση ποιότητας ISO 9001:2015, την περιβαλλοντική διαχείριση ISO 14001:2015, καθώς και την διαχείριση της Υγείας & Ασφάλειας στην Εργασία OHSAS 18001:2007 του κατασκευαστή και του διαγωνιζόμενου στον τομέα της μελέτης, σχεδιασμού, παραγωγής, εγκατάστασης και λειτουργίας συστημάτων επεξεργασίας νερού [...].»

16. Επειδή, στην «Τεχνική Έκθεση» της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 20-21), ορίζεται ότι: «[...] Η φορητή μονάδα αφαλάτωσης θα τοποθετηθεί σε κατάλληλα διαμορφωμένο Δημοτικό χώρο που έχει επιλεγεί για το σκοπό αυτό στην περιοχή Αγραπιδιά. Η μονάδα θα εγκατασταθεί και θα τεθεί σε λειτουργία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4487/2017, άρθρο 50 «Προσωρινή εγκατάσταση

και λειτουργία μονάδων αφαλάτωσης». Η πλήρης αδειοδότηση της μονάδας θα γίνει σύμφωνα με τα αναφερόμενα στον ανωτέρω Νόμο. Η μονάδα θα φέρει όλα εκείνα τα στοιχεία που θα την καθιστούν αυτόνομη και ασφαλή ως προς τη λειτουργία της σε σχέση με το προσωπικό αλλά και με το περιβάλλον. Όλα τα συστήματα της φορητής μονάδας αφαλάτωσης αντίστροφης ώσμωσης (προκατεργασία, μετακατεργασία, φίλτρα, μεμβράνες, αντλίες προώθησης, αντλίες υψηλής πίεσης, κ.ά.), θα είναι εργονομικά εγκατεστημένα εντός μεταλλικού εμπορευματοκιβωτίου (container), κατάλληλου πλάτους και μήκους ανάλογα με τις λειτουργικές ανάγκες της μονάδας και της προσβασιμότητας στην περιοχή όπου θα γίνει η εγκατάσταση.

Η προμήθεια της μονάδας αφαλάτωσης θα περιλαμβάνει τον απαραίτητο εξοπλισμό της αφαλάτωσης, την μεταφορά μέχρι το λιμάνι των Παξών (Γάιο), την πλήρη εγκατάσταση και σύνδεση με κάθε απαραίτητο δίκτυο, εκπαίδευση χρήσης και λειτουργίας, διενέργεια λειτουργικών δοκιμών, ελέγχων και αναλύσεων του παραγόμενου νερού και παράδοση της σε κατάσταση άριστης και απροβλημάτιστης λειτουργίας, με ευθύνη, μέριμνα και δαπάνη του προμηθευτή. Ο Δήμος θα μεριμνήσει για την φόρτωση και μεταφορά της μονάδας μέχρι το σημείο εγκατάστασης, την διαμόρφωση του σημείου εγκατάστασης της μονάδας και της δεξαμενής, την κατασκευή ενισχυμένης βάσης από οπλισμένο σκυρόδεμα για την έδραση τόσο της μονάδας όσο και της δεξαμενής, για την κατασκευή του σημείου άντλησης του θαλασσινού νερού (φρεάτιο άντλησης), για την διάθεση του απορριπτόμενου νερού και την διασφάλιση της απαιτούμενης παροχής και σύνδεση του ηλεκτρικού ρεύματος στον πίνακα της μονάδας.

Ο Ανάδοχος θα αναλάβει για ένα (1) χρόνο την συντήρηση και λειτουργία της μονάδας αφαλάτωσης με δικό του προσωπικό. Ο Δήμος θα επιβαρυνθεί το κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος και το κόστος των χημικών και αναλωσίμων που θα απαιτηθούν για την ομαλή λειτουργία της μονάδας για το διάστημα αυτό.

Η μονάδα αφαλάτωσης που θα προσφερθεί θα πρέπει να έχει την δυνατότητα αναβάθμισης για πραγματική παραγωγή μέχρι 100m³ / d και συγκεκριμένα ο βασικός εξοπλισμός όπως αντλίες τροφοδοσίας θαλασσινού νερού, προκατεργασία, αντλία υψηλής πίεσης, αυτοματισμός και πίνακας ισχύος θα

διαστασιολογηθούν και θα προσφερθούν ώστε εξ αρχής να μπορεί να καλυφθεί αυτή η απαίτηση»

17. Επειδή, στην παρ. 5 («ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΜΟΝΑΔΑΣ») των «Τεχνικών Προδιαγραφών» της επίμαχης Διακήρυξης (σελ.24-25), ορίζεται ότι: « Ο σχεδιασμός της μονάδας θα γίνει με την εξής ποιότητα θαλασσινού νερού [...] Εξυπακούεται ότι θα προσδιοριστεί οποιοδήποτε άλλο στοιχείο κρίνεται απαραίτητο για τη σωστή λειτουργία της μονάδας, ακόμη και αν δεν αναφέρεται παραπάνω. Οι ανάδοχοι προμηθευτές θα επιβεβαιώσουν την παραπάνω ποιότητα θαλασσινού νερού εκτελώντας οι ίδιοι και με δικές τους δαπάνες, αναλύσεις του θαλασσινού νερού της περιοχής άντλησης, ώστε να προσδιοριστεί επακριβώς η παρουσία συγκεκριμένων στοιχείων, η περιεκτικότητα των οποίων επηρεάζει τη λειτουργία της μονάδας και με βάση αυτά θα προβούν στον ακριβή σχεδιασμό της, ώστε να έχουν ακέραια την ευθύνη για το τελικό αποτέλεσμα, ανεξάρτητα από την ποιότητα του θαλασσινού νερού. Σε καμία περίπτωση η χημική ανάλυση που θα διενεργηθεί δεν θα περιλαμβάνει συγκεντρώσεις μικρότερες των ανωτέρω τιμών. Κατά τους υπολογισμούς η ηλεκτρική και ποσοτική ισορροπία θα επιτυγχάνεται με ιόντα νατρίου και χλωρίου. Οι προμηθευτές μπορούν να προσδιορίσουν οποιοδήποτε άλλο στοιχείο και συστατικό, που δεν αναφέρεται παραπάνω, κρίνουν απαραίτητο, για τον ασφαλή και άριστο σχεδιασμό της μονάδας. Οι υπολογισμοί θα γίνουν για θαλασσινό νερό με SDI».

18. Επειδή, στην παρ. 8 («ΣΤΑΔΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΔΑΤΟΣ»), υποπαρ. 8.1 («ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΜΟΝΑΔΑΣ») των Τεχνικών Προδιαγραφών της επίμαχης Διακήρυξης, (σελ. 26-27), ορίζεται ότι: «Η λειτουργία της μονάδας αφαλάτωσης θα περιλαμβάνει αναλυτικότερα τα εξής στάδια επεξεργασίας: 8.1.1 Προκατεργασία. - Αναρρόφηση και προώθηση του θαλασσινού νερού προς επεξεργασία στη μονάδα (αντλία υδροληψίας θαλασσινού νερού), - φίλτρανση με φίλτρο παρακράτησης θολότητας – αιωρούμενων σωματιδίων (αυτόματο φίλτρο θολότητας), - δοσομέτρηση αντικαθαλατωτικού - φίλτρανση μέσω φίλτρου

φυσιγγίων 8.1.2 Κύρια επεξεργασία νερού - Σύστημα αντίστροφης ώσμωσης. - κατάθλιψη προεπεξεργασμένου νερού σε υψηλή πίεση μέσω κατάλληλης αντλίας, - αφαλάτωση θαλάσσιου ύδατος με διέλευση από μεμβράνες αντίστροφης ώσμωσης (R.O.), - σύστημα αυτόματης έκπλυσης μεμβρανών, μονάδα χημικού καθαρισμού (μπορεί να είναι κοινή με το σύστημα έκπλυσης), 8.1.3 Μετακατεργασία. - αύξηση σκληρότητας, αλκαλικότητας και διόρθωση του pH, - μεταχλωρίωση, - αποθήκευση πόσιμου νερού - πιεστικό κατάλληλο για την τροφοδοσία νερού από τη δεξαμενή αποθήκευσης στο σημείο λήψης νερού που θα βρίσκεται στο εξωτερικό μέρος του container Τα τεχνικά μεγέθη (ισχύς αντλιών, παροχές, πιέσεις λειτουργίας, διατομές κλπ) και τα τεχνικά χαρακτηριστικά των επιμέρους διατάξεων και εξαρτημάτων της μονάδας (αντλίες τροφοδοσίας θαλασσινού νερού, σωλήνες κατάθλιψης, φίλτρα, αντλία υψηλής πίεσης, μεμβράνες αντίστροφης ώσμωσης, σωληνώσεις υψηλής και χαμηλής πίεσης, δοσομετρικές αντλίες, χημικά υλικά κλπ.) θα είναι αποκλειστικά επιλογές του προμηθευτή ανάλογα με τη σχεδίαση και τη φιλοσοφία του προσφερόμενου συστήματος. Τα υλικά κατασκευής των διατάξεων που περιγράφονται παρακάτω θα έχουν οπωσδήποτε πολύ υψηλή αντοχή στη θαλάσσια διάβρωση και τα χημικά υλικά κ.λ.π. (όπως ανοξειδωτος χάλυβας ή συνθετικά υλικά)».

19. Επειδή, στην παρ. 8.2.14 («Όργανα ελέγχου») των Τεχνικών Προδιαγραφών της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 34), ορίζεται ότι: «Στη προσφερόμενη μονάδα αφαλάτωσης θα τοποθετηθούν τα απαραίτητα όργανα ελέγχου, που θα επιτηρούν πλήρως τις διαδικασίες προεπεξεργασίας του θαλασσινού νερού (πιέσεις, παράμετροι λειτουργίας φίλτρων, καθαρισμός αυτών, λειτουργία όλων των δοσομετρητών κ.ά.), μετεπεξεργασίας παραγόμενου νερού (έλεγχος ποιότητας και σύστασης, πιέσεις, παράμετροι λειτουργίας των διαφόρων διατάξεων, δοσομετρητές κ.ά.) και διαδικασίας αντίστροφης ώσμωσης (πιέσεις, παράμετροι λειτουργίας συγκροτήματος υψηλής πίεσης και οσμωτικών μεμβρανών, απόπλυση μεμβρανών, χημικών καθαρισμών κ.ά.). Κατά τη λειτουργία της κάθε μονάδας θα ελέγχονται οι εξής παράμετροι: - αγωγιμότητα παραγόμενου νερού, - pH πόσιμου νερού, - παροχή παραγόμενου νερού, -

παροχή απορριπτόμενης άλμης, - θερμοκρασία θαλασσινού νερού. - Πίεση εισόδου μεμβρανών [...]».

20. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει τον Διαγωνισμό και δεσμεύει, τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΣΤΕ 3703/2010, ΣΤΕ 53/2011, ΕΣ Πράξεις Τμήματος VI 78/2007, 19/2005, 31/2003 κλπ), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (ΣΤΕ 2772/1986, 3670/1992, 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους, καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής, αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.10.2001, Υπόθεση C-19/00 Siac Construcrtion Ltd, σκέψεις 34 και 44· ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54).

21. Επειδή, η αρχή της διαφάνειας, προϋποθέτει ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως, πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στη Διακήρυξη του Διαγωνισμού ή στη Συγγραφή Υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του εάν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.06.2002, Υπόθεση C-92/00, Stadt Wien, σκέψη 45· ΔΕΕ, Απόφαση της 12.12.2002, Υπόθεση C-470/99, Universale-Bau, σκέψη 91· ΔΕΕ, Απόφαση της 29.04.2005, Υπόθεση C-496/1999, CAS Succhi di Frutta SpA, σκέψη 111 κλπ).

22. Επειδή, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων διέπει η αρχή του υγιούς και ανόθευτου ανταγωνισμού, ο οποίος και μόνον αυτός, διασφαλίζει την προστασία των συμφερόντων της αναθέτουσας αρχής, επιτρέποντας τη προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και έργων με τους βέλτιστους ποιοτικά και οικονομικά όρους. Η εν λόγω θεμελιώδης αρχή ισχύει, τόσο στο επίπεδο της αναθέτουσας αρχής, όσο και μεταξύ των συμμετεχόντων (σε δημόσιο διαγωνισμό) οικονομικών φορέων (ΔΕΕ, Αποφάσεις της 27.11.2001, Υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Impresa Lombardini SPA και Mantovani, σκέψη 76 • ΔΕΕ Απόφαση της 14.02.2008, Υπόθεση C-450/06, Varec SA κατά État belge, σκέψη 35 • ΔΕΕ Απόφαση της 21.02.2008, Υπόθεση C-412/04, Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 2 • ΔΕΕ Απόφαση της 19.05.2009, Υπόθεση C-538/07 Assitur Srl, σκέψεις 25 και 26 • ΔΕΕ, Απόφαση της 19.04.2012, Υπόθεση C-549/10, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS κλπ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σκέψεις 17 και επομ.).

23. Επειδή, οι προσφέροντες πρέπει να τυγχάνουν ίσης μεταχείρισεως, τόσο κατά τον χρόνο που ετοιμάζουν τις προσφορές τους, όσο και κατά τον χρόνο που αυτές αποτιμώνται από την αναθέτουσα αρχή (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54 • ΔΕΕ, Απόφαση της 18.11.1999, Υπόθεση C-275/98, Unitron Scandinavia A/S, σκέψη 31 • ΔΕΕ, Απόφαση της 7.12.2000, Υπόθεση C-324/98, Telaustria Verlags GmbH, σκέψη 61 • ΔΕΕ, Αποφάσεις της 27.11.2001, Υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Impresa Lombardini SpA, σκέψη 37 • ΔΕΕ, Απόφαση της 19.06.2003, Υπόθεση C-315/01, GAT, σκέψη 73 • ΔΕΕ, Απόφαση της 18.06.2002, Υπόθεση C-92/00, Stadt Wien, σκέψη 45 • ΔΕΕ, Απόφαση της 16.12.2008, Υπόθεση C-213/07, Μηχανική, σκέψη 45 • ΔΕΕ, Απόφαση της 12.03.2015, C-538/13, eVigilo, σκέψη 33 • ΔΕΕ, Απόφαση της 06.11.2014, Υπόθεση C-42/13, Cartiera dell'Adda, σκέψη 44 • ΔΕΕ Απόφαση της 24.05.2016, Υπόθεση C-396/14, MT Højgaard A/S, Züblin A/S, σκέψη 37 κλπ).

24. Επειδή, ο όλος μηχανισμός υποβολής και ελέγχου των δικαιολογητικών συμμετοχής διέπεται από την αρχή της τυπικότητας, δηλαδή της

διαφανούς και αυστηρής διαδικασίας του Διαγωνισμού, κατά την οποία η νομιμότητα συμμετοχής προϋποθέτει την εκπλήρωση τυπικών προϋποθέσεων. Άλλωστε οι απαραίτητες ικανότητες των υποψηφίων αποδεικνύονται με την προσκόμιση δικαιολογητικών που ορίζονται από την εκάστοτε αναθέτουσα αρχή. Επειδή, περαιτέρω, από τις διατάξεις της επίμαχης Διακήρυξης και του Ν. 4412/2016, ερμηνευόμενες ενόψει και της αρχής της τυπικής διαδικασίας που διέπει τους δημόσιους διαγωνισμούς, συνάγεται ότι η υποβολή των προβλεπόμενων από τις εν λόγω διατάξεις δικαιολογητικών συμμετοχής και των πρόσθετων δικαιολογητικών που απαιτούνται από τη Διακήρυξη, η οποία (υποβολή) πρέπει να γίνεται «μαζί με την Προσφορά», αποτελεί ουσιώδη τυπική προϋπόθεση συμμετοχής του ενδιαφερομένου.

25. Επειδή, σύμφωνα με τις αρχές της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία σύναψης των δημοσίων συμβάσεων, κατά το πνεύμα, τόσο της ενωσιακής, όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣΤΕ 5022/2012), προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στον Διαγωνισμό. Η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των Αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (Ολομ. ΣΤΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες Προσφορές τους (ΕΛΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Ομοίως, η υποχρέωση διαφάνειας έχει, μεταξύ άλλων, ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 16.04.2015, Υπόθεση C278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκέψη 25 και ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovenko a.s. κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα

επιτυγχάνοταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους, στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 16.04.2015, Υπόθεση C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκέψη 27).

26. Επειδή, μια Προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής, είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 36 • ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Υπόθεση C-336/12, Manova, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 40 • ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Υπόθεση C-336/12, Manova, σκέψη 36), οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση κάποιας ασάφειας και όχι την τροποποίηση της εν θέματι προσφοράς και στην υποβολή μη υποβληθέντος δικαιολογητικού (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 11.05.2017, Υπόθεση C-131/2016, Archus and Gama• ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 40 • ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Manova, Υπόθεση C-336/12, σκέψη 36). Άλλωστε, η διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής αφορά, κατ' αρχήν, νομίμως υποβληθέντα δικαιολογητικά και όχι υποβληθέντα, μη νόμιμα κατά περιεχόμενο, δικαιολογητικά, καθόσον τυχόν μεταγενέστερη συμπλήρωση, των κρίσιμων μη νόμιμων δικαιολογητικών από τον οικονομικό φορέα, θα ισοδυναμούσε με ανεπίτρεπτη αντικατάστασή τους (βλ. ΔεφΑθ 319/2017). Ως εκ τούτου, η δυνατότητα διευκρινίσεων ή συμπληρώσεων δεν ερμηνεύεται υπό την έννοια η αναθέτουσα αρχή δύναται να δέχεται εν γένει διορθώσεις παραλείψεων, οι οποίες κατά τη ρητή πρόβλεψη εγγράφων της σύμβασης επάγονται τον αποκλεισμό του υποψηφίου (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 6.11.2014, Υπόθεση C-42/13, Cartiera dell' Adda SpA κατά CEM Ambiente SpA, σκέψη 46, υπ' αριθμ. 471/2018 Απόφαση 1ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 63, υπ' αριθμ. 1132_1133 Απόφαση 7ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 34).

27. Επειδή, οι πράξεις που εκδίδονται χωρίς νέα ουσιαστική έρευνα, βάσει των ίδιων πραγματικών δεδομένων και δηλώνουν εμμονή της Διοίκησης σε

προγενέστερη ρύθμιση συνιστούν βεβαιωτικές πράξεις (βλ. ΣΤΕ 434/2007). Περαιτέρω, οι βεβαιωτικές πράξεις δεν έχουν χαρακτήρα διοικητικής πράξης και στερούνται εκτελεστότητας (βλ. Επαμεινώνδα Π. Σπηλιωτόπουλο, «*Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου*», τόμ. 1, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, 15η έκδοση, αριθμ. 108, σελ. 106-107).

28. Επειδή, όπως έχει κριθεί, η προσβαλλόμενη πράξη ακυρώνεται μόνον εάν η ακύρωσή της είναι λυσιτελής για τον αιτούντα, εάν δηλαδή θεραπεύει, τουλάχιστον για τον εφεξής χρόνο, την βλάβη που προκαλεί στα έννομα συμφέροντά του η πράξη (ΣΤΕ 2068/2008, 4022/2006). Ως αλυσιτελής, χαρακτηρίζεται επομένως η αίτηση ακυρώσεως - επομένως και η προσφυγή κατ' αναλογία - η οποία ακόμη και αν γίνει δεκτή, δεν πρόκειται να οδηγήσει σε δικαίωση και ικανοποίηση του αιτούντος και επομένως, δεν θα έχει καμία ωφέλεια από την ακύρωση της πράξης. Αυτό μπορεί να είναι συνέπεια και της εν τω μεταξύ διαφορετικής γενικής νομοθετικής ρύθμισης του θέματος (ΣΤΕ Ολ 3167-3168/2014, 1418/2013 7μ, Ολ. 1372/2013) ή αλλαγής νομικών προϋποθέσεων στο πρόσωπο του αιτούντος ή στο επίδικο αντικείμενο. Επίσης, έχει κριθεί ότι η ακύρωση πράξεως, παρίσταται αλυσιτελής, εφόσον ακόμη και αν η πράξη αυτή εκτοπισθεί από την έννομη τάξη για άλλο λόγο, η σύμβαση δεν είναι δυνατόν δυνάμει του οικείου νομοθετικού πλαισίου να ανατεθεί στον προσφεύγοντα (πρβ. ΣΤΕ Ολ. 2581/2015, 3315/2014 3578/2010, ΣΤΕ 2861-2862/2015, 79/2013 εν συμβ).

29. Επειδή, αιτιολογία είναι, γενικά, η αναφορά των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν την έκδοση της διοικητικής πράξης και την ερμηνεία της, η διαπίστωση ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται ή επιτρέπεται η έκδοση της πράξης, κατ' εφαρμογή των κανόνων αυτών, η διαπίστωση της συνδρομής και η εκτίμηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών, καθώς και των σκέψεων του διοικητικού οργάνου που οδήγησαν στην έκδοση ή την άρνηση της έκδοσης της διοικητικής πράξης (βλ. σχετικά <https://www.prevedourou.gr>). Σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα

Αριθμός απόφασης: 1107/2019

Διοικητικής Διαδικασίας, το οποίο συμπυκνώνει στη διατύπωσή του την προϋπάρχουσα, μακρά νομολογιακή παράδοση σχετικά με το ζήτημα, η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου. Η αιτιολογία είναι σαφής, όταν καταγράφονται με διαυγή τρόπο οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου, με τη χρήση των κατάλληλων διατυπώσεων επί τη βάση των κανόνων της νεοελληνικής γλώσσας σε επίπεδο γραμματικής και συντακτικού (λεκτική λειτουργία). Στη διοικητική πράξη, πρέπει να γίνεται μνεία συγκεκριμένων στοιχείων που στηρίζουν το συμπέρασμά της (ορισμένος χαρακτήρα της αιτιολογίας, ΣΤΕ 3692/2001, 4223/2000). Δεν πρέπει να περιορίζεται στην επανάληψη στερεότυπων εκφράσεων που προέρχονται από τον νόμο που διέπει την υπόθεση (ΣΤΕ 2584/2001), ούτε να στηρίζεται σε αντιφατικά στοιχεία (ΣΤΕ 941/1989, Ολ 3158/1976). Η αιτιολογία είναι ειδική, όταν δεν είναι γενική και αόριστη, όταν, δηλαδή, όλα τα στοιχεία της αναφέρονται στη συγκεκριμένη περίπτωση που ρυθμίζεται με την πράξη. Πρόσθετα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ειδικότητας σε σχέση με τη σαφήνεια εντοπίζονται, όταν ανακύπτει η ανάγκη να διατυπώσει το διοικητικό όργανο πρόσθετες σκέψεις. Επομένως, στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή, η αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η τυχόν ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο τυχόν απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους, καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας. Μόνο στην περίπτωση διαπίστωσης έλλειψης των ως άνω στοιχείων, η προσβαλλόμενη Απόφαση θα ήταν αναιτιολόγητη ή δεν θα είχε νόμιμη αιτιολογία (βλ. Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟ, «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου», Τόμ. 2, 13η έκδ., ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, αριθμ. 516-518). Πράξη, δε, που δεν έχει εξετάσει ουσιώδη ισχυρισμό που υποβλήθηκε, είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη (ΣΤΕ 2418/1976, 1061/1981).

30. Επειδή, στο συμπροσβαλλόμενο, συμπληρωματικό, από 16.07.2019, Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού, αναφέρεται,

μεταξύ άλλων, ότι: «[...] Αναφορικά με την αμφισβητούμενη βαθμολογία και αφού η Επιτροπή εξέτασε τα σημεία του ως άνω υπόμνηματος με την σειρά που παρατίθενται, αναφέρουμε ότι: 1. Στο πλαίσιο αξιολόγησης του κριτηρίου Κ1, η Επιτροπή Διαγωνισμού βαθμολόγησε ορθά το συγκεκριμένο κριτήριο, ωστόσο, εκ παραδρομής στην αιτιολόγηση αναφέρθηκε η αξιολόγηση των μανομέτρων αντί των σωληνώσεων. 2. Στο πλαίσιο αξιολόγησης του κριτηρίου Κ7, όντως εκ παραδρομής η Επιτροπή Διαγωνισμού δεν υπολόγισε ορθά το χρονικό διάστημα της εγγυήσεως καλής λειτουργίας, που όπως αναφέρεται και στο υπόμνημα, αναγράφεται στην σελίδα 46/47 της Τεχνικής Προσφοράς της Εταιρείας ήτοι, στην προτελευταία σελίδα της Τεχνικής Προσφοράς και όχι σε ευδιάκριτο σημείο. 3. Ωστόσο, κατά την επανεξέταση του ως άνω κριτηρίου και λαμβάνοντας υπ όψιν μας τις υποδείξεις της εν λόγω εταιρείας και συγκεκριμένα αναφορικά με τις πιστοποιήσεις ISO διαπιστώσαμε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 9 της Διακήρυξης με τίτλο «ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΦΑΚΕΛΟΥ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ», ο κάθε συμμετέχων, θα πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να τεκμηριώσει ότι μπορεί να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις της υπό ανάθεση προμήθειας προσκομίζοντας μεταξύ άλλων και τις αντίστοιχες πιστοποιήσεις ISO. Με το με αριθμό πρωτοκόλλου 2180/04-06-2019 πρακτικό μας διαπιστώσαμε ότι η εταιρεία «...» δεν διαθέτει ISO σχεδιασμού και λειτουργίας συστημάτων επεξεργασίας νερού, ωστόσο εσφαλμένα υποβαθμολογήσαμε την ως άνω εταιρεία στο κριτήριο αυτό, καθώς το κριτήριο αυτό δεν βαθμολογείται, αλλά συνιστά λόγο αποκλεισμού. Επιπλέον, αναφέρουμε ότι ο ρόλος της Επιτροπής είναι να ελέγξει την ορθότητα και νομιμότητα των δικαιολογητικών συμμετοχής και όχι να ψάχνει την αληθή έννοια των όρων σε αυτά ώστε να διαπιστώσει αν ο κάθε συμμετέχων συμμορφώνεται πλήρως στις απαιτήσεις της Διακήρυξης. Ακόμα λοιπόν και αν είναι «παγκοίμως» γνωστό, σύμφωνα με το υπόμνημα της ως άνω εταιρείας, ότι μια μονάδα αφαλάτωσης νερού λειτουργεί και παραμένει σε λειτουργία διαρκώς, μέχρις ολοκλήρωσης του προκαθορισμένου παραγωγικού στόχου της, ωστόσο, ο σχεδιασμός και η καλή λειτουργία της δεν πιστοποιούνται από κάποιον επίσημο φορέα με βάση τις πιστοποιήσεις ISO που μας κατατέθηκαν. Θεωρώντας λοιπόν ότι εκ παραδρομής έχοντας κάνει αποδεκτά

δικαιολογητικά συμμετοχής της ως άνω εταιρείας, τα οποία δεν ανταποκρίνονται πλήρως στα αναφερόμενα στη Διακήρυξη, έχουμε παραβιάσει την αρχή της ίσης μεταχείρισης και έχουμε εσφαλμένα προκρίνει την εταιρεία «...» με τα με αριθμούς πρωτοκόλλου α) 1795/09-05-2019, β) 2180/04-06/2019 και γ) 2214/06-06-2019 πρακτικά μας στις φάσεις, κατά τις οποίες έγινε ο έλεγχος των δικαιολογητικών και οι αξιολογήσεις των Τεχνικών και Οικονομικών προσφορών αντίστοιχα. Ως εκ τούτου ο έλεγχος στα υπόλοιπα σημεία του Υπομνήματος είναι άνευ ουσίας».

Τέλος, με την προσβαλλόμενη, υπ' αριθμ. 21-71/19.07.2019 Απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας αρχής, αποφασίσθηκε: α) η ανάκληση της υπ' αριθμ. 17-62/11.06.2019 Απόφασης της Ο.Ε. (ΑΔΑ: ΩΘΟΩΩΞΞ 10Α/28-6-2019), β) η έγκριση του με αρ. πρωτ. 2730/16.07.2019 (συμπληρωματικού) Πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού, γ) ότι εσφαλμένα είχε προκριθεί η εταιρία «...» στις φάσεις, κατά τις οποίες έγινε ο έλεγχος των δικαιολογητικών και οι αξιολογήσεις των τεχνικών και οικονομικών προσφορών αντίστοιχα και δ) η ανάδειξη της εταιρίας με τον δ.τ. «...», ως προσωρινού ανάδοχου του υπόψη Διαγωνισμού.

31. Επειδή, στην ασκηθείσα Παρέμβασή της, η εταιρία με την επωνυμία «...», υποστηρίζει τα εξής:

α) Σε σχέση με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, ότι η Οικονομική Επιτροπή προέβη στην ανάκληση της με αριθμό 17-62/11.06.2019 Απόφασής της απαραδέκτως, διότι η Επιτροπή Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού κατέθεσε «αυτοβούλως» προς την Ο.Ε. το με αρ. πρωτ. 2730/16.07.2019 Πρακτικό, χωρίς δηλαδή την προηγούμενη υποβολή αιτήματος από το αποφασίζον όργανο, η «...» υποστηρίζει ότι ο ανωτέρω ισχυρισμός προβάλλεται πρωτίστως αλυσιτελώς, διότι και αληθής υποτιθέμενος, η προσφεύγουσα δεν εξειδικεύει σε τι συνίσταται η «βλάβη» που υπέστη από την δήθεν «παρατυπία» της μη υποβολής ερωτήματος από την Ο.Ε προς την Επιτροπή Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού.

Όπως ειδικότερα αναφέρει η «...», η προσφεύγουσα επικαλείται στην Προσφυγή της, ότι ακόμα και αν ακυρωθεί η προσβαλλόμενη Απόφαση της Ο.Ε για τυπικούς

λόγους, η Ο.Ε του υπόψη Δήμου «[...] θα επανέλθει στην έκδοση ίδιου περιεχομένου Απόφασης αφού τηρήσει τον ουσιώδη τύπο. Ουσιαστικά, δηλαδή επικαλείται ότι αν η Αναθέτουσα επανέλθει, η ίδια θα υποστεί βλάβη λόγω της καθυστέρησης της διαδικασίας και ουδέν όφελος θα έχει από την ακύρωση της απόφασης για τον λόγο αυτό. Δεν είναι λοιπόν κατανοητό για ποιον λόγο αναπτύσσει τον ως άνω ισχυρισμό (ίσως χάριν εντυπώσεως) και θα πρέπει αυτός να απορριφθεί ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος [...]».

Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι ο ανωτέρω ισχυρισμός της «...» τυγχάνει, επίσης, ουσιαστικά και νομικά αβάσιμος, καθώς σύμφωνα με τις γενικές αρχές ανάκλησης των διοικητικών πράξεων, οι αναθέτουσες αρχές ουδόλως εμποδίζονται να επανέρχονται στις ήδη συντελεσθείσες κρίσεις τους και να τις μεταβάλλουν, διορθώνοντας σφάλματα που έχουν τυχόν επιλοχώσει καθ' οιονδήποτε τρόπο, ακόμη και μεταβάλλοντας το αποτέλεσμα ήδη περατωθέντος σταδίου. Όπως επισημαίνει σχετικώς η παρεμβαίνουσα, το με αρ. πρωτ. 2730/16.07.2019 Πρακτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού, υπέχει θέση γνωμοδοτήσεως, η οποία κατατέθηκε στην Οικονομική Επιτροπή, λόγω της υποβολής του, από 3.07.2019, Υπομνήματος της προσφεύγουσας ενώπιον της αναθέτουσας αρχής και όχι «αυτοβούλως» όπως εσφαλμένα υποστηρίζει η «...».

β) Στη συνέχεια, η παρεμβαίνουσα, με παραπομπή στη θεμελιώδη αρχή της τυπικότητας που διέπει το δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων και συνεπώς, τις διαδικασίες σύναψης αυτών, στην εθνική νομολογία, συμπεριλαμβανομένης της νομολογίας της Αρχής, αλλά και στο επίμαχο άρθρο 9 της εν θέματι Διακήρυξης, υποστηρίζει ότι, από την γραμματική διατύπωση του ως άνω άρθρου, προκύπτει ευθέως, ότι καθιερώνεται ρητή, σαφής και συγκεκριμένη απαίτηση (που τέθηκε μάλιστα επί ποινή αποκλεισμού), με την οποία ζητείται να προσκομίσουν οι συμμετέχοντες -εντός του φακέλου «ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ»- Πιστοποιητικά ISO με συγκεκριμένα πεδία εφαρμογής (τομείς) και ειδικότερα στους τομείς της μελέτης, σχεδιασμού, παραγωγής, εγκατάστασης και λειτουργίας συστημάτων επεξεργασίας νερού.

Συνεπώς, με δεδομένο ότι από τα Πιστοποιητικά ISO που προσκόμισε η προσφεύγουσα, απουσιάζουν τα πεδία εφαρμογής του «σχεδιασμού» και της

«λειτουργίας» των συστημάτων επεξεργασίας νερού, ορθώς η αναθέτουσα αρχή δέχτηκε ότι θα έπρεπε να είχε αποκλεισθεί από τη διαδικασία αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών, ενόψει της αρχής της τυπικότητας, αλλά και της αρχής της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων (πρβλ. Αποφάσεις ΔΕΕ της 06.11.2014, C-42/13, Cartiera dell' Adda, σκ. 42, της 10.10.2013, Manova, C-336/12, σκ. 40), σύμφωνα με τις οποίες η αναθέτουσα αρχή οφείλει να ελέγχει αυστηρώς, εάν τηρήθηκαν τα κριτήρια που η ίδια έχει καθορίσει, με αποτέλεσμα να είναι υποχρεωμένη να αποκλείσει από τον διαγωνισμό, επιχείρηση που δεν προσκόμισε ορισμένο έγγραφο ή στοιχείο, του οποίου η υποβολή επιβαλλόταν από τα έγγραφα του διαγωνισμού επί ποινή αποκλεισμού.

Με βάση τα ανωτέρω, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης Απόφασης της Ο.Ε, είναι, κατά την άποψη της παρεμβαίνουσας, ορθή, νόμιμη, επαρκής και πλήρης, αφού ερείδεται σε πάγια νομολογία και συνεπώς, τυγχάνει απορριπτέος ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός της προσφεύγουσας. Επίσης, η παρεμβαίνουσα παραπέμπει στη σελίδα 12 της αρχικής Προδικαστικής Προσφυγής - με την οποία η «...» στρεφόταν κατά της υπ' αριθμ. πρωτ. 17-62/11.06.2019 Απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Παξών (συνημμένο με αριθ. 1 της Παρέμβασης) - στην οποία και η ίδια η προσφεύγουσα συνομολογεί εμμέσως, ότι τα Πιστοποιητικά ISO του άρθρου 9 της Διακήρυξης, αποτελούν επί ποινή αποκλεισμού ζητούμενα στοιχεία της τεχνικής προσφοράς των διαγωνιζομένων.

γ) Κατά την παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα ουδέποτε διαμαρτυρήθηκε κατά του επίμαχου όρου της Διακήρυξης, ούτε ζήτησε διευκρινίσεις για τον όρο αυτό (άρθρο 9), καίτοι είχε την δυνατότητα βάσει του άρθρου 3 αυτής, τουναντίον, συμμετείχε ανεπιφύλακτα στον εν θέματι Διαγωνισμό. Επομένως, με την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή της, δεν δύναται πλέον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα και την πληρότητα άρθρου της Διακήρυξης, ενόψει και της αρχής της επίκαιρης και αυτοτελούς προσβολής των βλαπτικών πράξεων όλων των οργάνων του Διαγωνισμού (Βλ. ΣΤΕ 702/2008, 3602/2005, 1415/2000, ΟΛΣΤΕ 1667/2011, 4238/2011, ΕΑ ΣΤΕ 188/2012, 92/2014, ΣΤΕ 964/1998 Ολομ.), όπως εμμέσως επιδιώκει η προσφεύγουσα, όταν αναφέρει ότι οι πιστοποιούμενες δραστηριότητές της εμπίπτουν στον πεδίο εφαρμογής (τομέα) της Διακήρυξης

(βλ. σελ. 17 της Προσφυγής) ή ότι τα υποβληθέντα από αυτήν Πιστοποιητικά ISO είναι απολύτως συναφή με το τεχνικό αντικείμενο του Διαγωνισμού (βλ. σελ. 19 της Προσφυγής) .

δ) Ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, ότι η έννοια της «λειτουργίας» (τομέας που ζητείται από τη Διακήρυξη), εμπεριέχεται στην έννοια της «συντήρησης», (τομέας που αναφέρεται στα επίμαχα Πιστοποιητικά που υπέβαλε στον Διαγωνισμό), η παρεμβαίνουσα παραπέμπει στην «Τεχνική Έκθεση» της Διακήρυξης (σελ. 20-21), που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτής, όπου ορίζεται ότι: *«[...] Η μονάδα θα εγκατασταθεί και θα τεθεί σε λειτουργία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4487/2017, άρθρο 50. Η πλήρης αδειοδότηση της μονάδας θα γίνει σύμφωνα με τα αναφερόμενα στον ανωτέρω Νόμο. Η μονάδα θα φέρει όλα εκείνα τα στοιχεία που θα την καθιστούν αυτόνομη και ασφαλή ως προς τη λειτουργία της σε σχέση με το προσωπικό αλλά και με το περιβάλλον [...] Ο Ανάδοχος θα αναλάβει για ένα (1) χρόνο την συντήρηση και λειτουργία της μονάδας αφαλάτωσης με δικό του προσωπικό. Ο Δήμος θα επιβαρυνθεί το κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος και το κόστος των χημικών κα αναλωσίμων που θα απαιτηθούν για την ομαλή λειτουργία της μονάδας για το διάστημα αυτό [...]».*

Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, στις συμβατικές υποχρεώσεις του αναδόχου εμπίπτει, όχι μόνο η «συντήρηση», αλλά και η «λειτουργία» της μονάδας αφαλάτωσης και για τον λόγο αυτόν, τα ζητούμενα από τη Διακήρυξη Πιστοποιητικά ISO, που θα πρέπει να συνδέονται άμεσα με το πλήρες αντικείμενο αυτής, στο οποίο περιλαμβάνεται σαφώς και η «λειτουργία» της μονάδας.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η παρεμβαίνουσα (βλ. σελ. 18 της Παρέμβασης), η προσφεύγουσα εταιρία «...» επιχειρεί στην Προσφυγή της να αποδείξει την εννοιολογική ταύτιση, αφενός της «σχεδίασης» με την «μελέτη» και αφετέρου την «λειτουργίας» με την «συντήρηση» μιας μονάδας αφαλάτωσης, ενώ, σύμφωνα με τους κανόνες της Τέχνης και Επιστήμης – που ισχύουν και στην πράξη, όπως επιβεβαιώνει και η ίδια η παρεμβαίνουσα, που διαθέτει πολύχρονη εμπειρία στα συστήματα επεξεργασίας νερού - η έννοια της «λειτουργίας» μιας μονάδας

αφαλάτωσης ουδόλως ταυτίζεται με την «συντήρηση» αυτής, αφού η πρώτη είναι ευρύτερη και εμπεριέχει τη δεύτερη. Ούτε, όμως, η «σχεδίαση» ταυτίζεται με την «μελέτη», όπως παρουσιάζει η προσφεύγουσα με ισοπεδωτικό τρόπο *«αποδομώντας το πεδίο δραστηριότητας των εταιρειών μας»*.

ε) Πιο συγκεκριμένα, η παρεμβαίνουσα αναφέρει ότι η επίμαχη πιστοποίηση της «μελέτης» και της «συντήρησης» των συστημάτων επεξεργασίας νερού δεν δύναται να καλύψει τη «σχεδίαση» και της «λειτουργία» αυτών, σε κανένα από τα ζητούμενα πρότυπα (ποιοτικό, περιβαλλοντικό, ασφάλειας στην εργασία) για τους παρακάτω λόγους:

- 1) Από την επισκόπηση των απαιτήσεων της Διακήρυξης και την περιγραφή του αντικείμενου της υπό ανάθεση σύμβασης, προκύπτει ευθέως ότι αυτή δεν αφορά μόνο στην προμήθεια ενός συστήματος επεξεργασίας νερού και *«του πατήματος ενός μπουτόν»* για την άπαξ θέση του σε λειτουργία, Πρωτίστως τούτο γίνεται κατανοητό από την απαίτηση της Διακήρυξης να αναλάβει ο ανάδοχος, όχι μόνο την «συντήρηση», αλλά και την «λειτουργία» της μονάδας για 12 μήνες.
- 2) Προκειμένου μία εταιρία να πιστοποιηθεί για την «λειτουργία» συστήματος επεξεργασίας νερού, καλείται να αποδείξει στον αντίστοιχο φορέα πιστοποίησης (ενδεικτικά) ότι:

- Έχει ορίσει διαδικασίες λειτουργίας, οι οποίες εναρμονίζονται με τα πρότυπα πιστοποίησης και τους κανονισμούς,
- έχει προβλέψει και τηρεί οδηγίες διεργασιών,
- έχει εντάξει τη δραστηριότητα στις μετρήσεις των διεργασιών της,
- έχει καθορίσει αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους, καθώς και δείκτες παρακολούθησης,
- εκπαιδεύει και επιμορφώνει το προσωπικό της και τους χειριστές λειτουργίας των μονάδων,
- έχει αναγνωρίσει τις περιβαλλοντικές πλευρές και έχει αξιολογήσει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που προκύπτουν από την συγκεκριμένη δραστηριότητα,

Αριθμός απόφασης: 1107/2019

- έχει αναγνωρίσει τους κινδύνους από την «λειτουργία» των συστημάτων επεξεργασίας νερού στη Μελέτη Εκτίμησης Κινδύνου για την εκτέλεση της συγκεκριμένης δραστηριότητας,
- προβλέπει και εφαρμόζει κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη και αντιμετώπιση κινδύνων που σχετίζονται με την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων.

Από τα ανωτέρω αναφερόμενα, συνάγεται σαφώς κατά την παρεμβαίνουσα, ότι, η «λειτουργία» ενός συστήματος επεξεργασίας νερού διαφέρει ουσιωδώς από την «συντήρησή» του και πως ο έλεγχος για την πιστοποίηση της «λειτουργίας» (ποιοτικά, περιβαλλοντικά και σε επίπεδο υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων), αποκλίνει από την πιστοποίηση απλώς της «συντήρησης» μιας μονάδας αφαλάτωσης, η οποία αφορά μεμονωμένες ή έστω περιοδικές, ανά τακτά ή έκτακτα χρονικά διαστήματα, ενέργειες, που αποσκοπούν στην πρόληψη βλαβών.

Κατά τους ισχυρισμούς της παρεμβαίνουσας, οι, κατά τα ανωτέρω, περιγραφόμενες διαφορές ανάμεσα στη «λειτουργία» και στη «συντήρηση» μιας μονάδας αφαλάτωσης ασκούν επιρροή, αφενός στο κόστος λειτουργίας μιας εταιρίας και στο κόστος της πιστοποίησής της, τα οποία διαφέρουν κατά πολύ, ανάλογα με τα πεδία εφαρμογής που ζητά να καλύψει κάθε εταιρία, αφετέρου, στις πάγιες και τακτικές υποχρεώσεις της εταιρίας, προκειμένου η πιστοποίηση να διατηρείται σε ισχύ (επιθεωρήσεις που διεξάγονται σε προκαθορισμένα τακτικά χρονικά διαστήματα ή εκτάκτως, ανάληψη διορθωτικών και προληπτικών ενεργειών για την αντιμετώπιση πραγματικών ή δυνητικών δυσλειτουργιών, εξειδικευμένο προσωπικό, σύγχρονα μηχανήματα και συντήρηση αυτών, κ.ά). Αντίθετα μάλιστα με ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, μία εταιρία μπορεί να είναι τεχνικά και επαγγελματικά ικανή, πλην όμως, αυτό δεν συνεπάγεται a priori και άνευ ετέρου, ότι είναι πιστοποιημένη για το συγκεκριμένο πεδίο και επιπλέον, τηρεί το πρότυπο περιβαλλοντικής διαχείρισης ανάλογα με τις δραστηριότητες που ασκεί, γεγονός που αποδεικνύεται από πλείστα παραδείγματα εταιριών παγκοσμίως (πρβλ. Volkswagen).

Με βάση τα προλεχθέντα, τυχόν αποδοχή σε έναν Διαγωνισμό, τόσο των εταιριών που διαθέτουν πιστοποίηση για όλα τα πεδία εφαρμογής που ζητεί μία Διακήρυξη, επωμιζόμενες το πλήρες κόστος πιστοποίησης, διαχείρισης και όλες τις επακόλουθες υποχρεώσεις, και μάλιστα σε τρία (3) επίπεδα (διασφάλιση ποιότητας, περιβαλλοντικής διαχείρισης και υγείας και ασφάλειας στην εργασία), όσο και των εταιριών, που έχουν πιστοποιηθεί για λιγότερα πεδία εφαρμογής με το επακόλουθο μειωμένο κόστος και υποχρεώσεις, θα συνιστούσε, κατά την άποψη της παρεμβαίνουσας, κατάφωρη παραβίαση της θεμελιώδους αρχής του υγιούς ανταγωνισμού και της ίσης μεταχείρισης.

Προς περαιτέρω τεκμηρίωση της διαφοράς ανάμεσα στην έννοια της «λειτουργίας» και της «συντήρησης» ενός συστήματος επεξεργασίας νερού, η παρεμβαίνουσα αναφέρει ότι στον Διαγωνισμό της Δ.Ε.Υ.Α Άργους (υπ' αριθμ. 708/5-4-2019 Διακήρυξη), η εταιρία «...» κατέθεσε Πιστοποιητικό, που εκδόθηκε από τον ίδιο φορέα πιστοποίησης («...»), που εξέδωσε και τα Πιστοποιητικά της προσφεύγουσας, με το οποίο παρασχέθηκε - για τις ανάγκες του ανωτέρω Διαγωνισμού - πιστοποίηση για τα πεδία της «σχεδίασης», της «εγκατάστασης», της «λειτουργίας» και της «τεχνικής υποστήριξης» (το εν λόγω Πιστοποιητικό παρατίθεται ως συνημμένο με αριθμό 2 της Παρέμβασης). Όπως μάλιστα υποστηρίζει η «...», από το ανωτέρω παράδειγμα, συνάγεται σαφώς, ότι οι φορείς πιστοποίησης χορηγούν ξεχωριστή πιστοποίηση για την «σχεδίαση» και την «λειτουργία» συστημάτων επεξεργασίας νερού, λόγω της ουσιώδους διαφοροποίησης που υφίσταται μεταξύ των δύο αυτών πεδίων, κάτι που (ευνοήτως) δεν θα έπρατταν, εάν οι επίμαχες τεχνικές έννοιες ταυτίζονταν, *«όπως παραπειστικά υποστηρίζει η προσφεύγουσα»*.

στ) Ως προς τους όρους «μελέτη» και «σχεδιασμός», η παρεμβαίνουσα αναφέρει ότι στην περίπτωση των μονάδων αφαλάτωσης, η «μελέτη», όπως ορθά επισημαίνει η αναθέτουσα αρχή, προηγείται της «σχεδίασης» και δεν την περιέχει. Και τούτο, επειδή για τον σχεδιασμό των συστημάτων επεξεργασίας νερού είναι απαραίτητη η προηγούμενη έρευνα των ιδιαίτερων συνθηκών και αναγκών της κάθε περιοχής (ποιότητα νερού, μορφολογία εδάφους, τοποθεσία εγκατάστασης του συστήματος, απόσταση από την πηγή υδροληψίας ή το σημείο

διάθεσης άλμης, κλίσεις, δίκτυα κοινής ωφέλειας κλπ.) και η συλλογή στοιχείων, από τα οποία θα εξαρτηθεί ο «σχεδιασμός».

Μάλιστα, η σημασία του «σχεδιασμού», ως αυτοτελούς πιστοποιημένου πεδίου εφαρμογής, συνάγεται, κατά την άποψη της «...» και από την επίμαχη Διακήρυξη (βλ. «ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ» της Διακήρυξης, παρ. 5. «ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΜΟΝΑΔΑΣ») και συνδέεται άμεσα με την καλή λειτουργία των μονάδων αφαλάτωσης ως προς την ποιότητα και ποσότητα του παραγόμενου πόσιμου νερού, ως προς την παροχή υπηρεσιών στον πελάτη το διάστημα της εγγύησης, αλλά και σε βάθος χρόνου (συνήθως 20 έτη η διάρκεια ζωής των μονάδων αφαλάτωσης), αφού η άρτια σχεδίαση δύναται αφενός, να περιορίσει τις δυσλειτουργίες του συστήματος και αφετέρου, να αντιμετωπίσει αποτελεσματικότερα οποιοδήποτε σφάλμα ή δυσλειτουργία ήθελε προκύψει (λόγω τήρησης ιστορικού σχεδίασης για την επιδιόρθωση ή αντικατάσταση αυτού σε τακτικό ή έκτακτο έλεγχο του συστήματος).

Η πιστοποίηση της «μελέτης» δεν δύναται να καλύψει την εύλογη απαίτηση της Διακήρυξης για πιστοποίηση του αυτοτελούς πεδίου του «σχεδιασμού», λόγω του ελέγχου στον οποίο προϋποθέτει ότι θα υποβληθεί ως προς το τελευταίο η πιστοποιημένη εταιρία. Ειδικότερα, η πιστοποίηση του «σχεδιασμού» αφορά όλες τις ενέργειες που γίνονται για την παραγωγή ενός συστήματος-προϊόντος επεξεργασίας νερού και προϋποθέτει:

- Σχεδίασμα με τα κατάλληλα δεδομένα (απαιτήσεις επίδοσης προϊόντος, νομικό πλαίσιο, κόστος, τεχνικά χαρακτηριστικά, κλπ.) που οδηγεί σε συγκεκριμένα παραγωγικά αποτελέσματα, βάσει των κατά περίπτωση ειδικών απαιτήσεων και κριτηρίων.
- Διαδικασία Ανασκόπησης του σχεδιασμού, ώστε οι ενέργειες που έχουν εκτελεστεί να επιβεβαιώνονται για την ορθότητα και την πληρότητά τους.
- Διαδικασία Επαλήθευσης του σχεδιασμού μέσω μετρήσεων, υπολογισμών και σύγκριση με τις τεθείσες προδιαγραφές.
- Διαδικασία Επικύρωσης του Σχεδιασμού, με σκοπό την επιβεβαίωση ότι το προϊόν πληροί τις τεθείσες απαιτήσεις και ότι είναι κατάλληλο για τον σκοπό που χρησιμοποιείται.

Αριθμός απόφασης: 1107/2019

- Διαδικασία Ιστορικότητας του προϊόντος σχετικά με βελτιώσεις αυτού.
- Τήρηση της περιβαλλοντικής πολιτικής και νομοθεσίας.
- Διαδικασίες, ώστε το Σύστημα-Προϊόν να παραχθεί με τα σωστά επιλεγμένα υλικά και χωρίς σφάλματα και καθυστερήσεις.
- Δυνατότητα Ιχνηλασιμότητας του συστήματος ή του προϊόντος, αλλά και των α' υλών αυτού, ώστε σε βάθος χρόνου να υπάρχει η δυνατότητα άμεσης υποστήριξης του πελάτη στην ζήτηση ανταλλακτικών.
- Η εταιρία να προμηθεύεται και να υποστηρίζεται τεχνικά με υψηλής τεχνολογικής απόδοσης μηχανήματα (π.χ. εκτυπωτές, Η/Υ) και εξειδικευμένα λογισμικά, (σχεδιαστικά προγράμματα, αγορά αδειών χρήσης και επικαιροποίηση αυτών).
- Η εταιρεία να στελεχώνεται από άρτια καταρτισμένο προσωπικό, το οποίο θα επιμορφώνεται τακτικά για τα ζητήματα σχεδίασης (νέες τεχνολογίες, προγράμματα, μηχανήματα) και την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών στους πελάτες.

η) Εν συνεχεία, η παρεμβαίνουσα παραπέμπει στην επίσημη ιστοσελίδα του φορέα πιστοποίησης της προσφεύγουσας, στο χωρίο με τίτλο: «Πιστοποιήσεις Συστημάτων- Σύστημα Διαχείρισης Ποιότητας ISO 9001», όπου αναφέρεται ότι: *«[...] Οι απαιτήσεις του προτύπου καλύπτουν όλο το εύρος των δραστηριοτήτων ενός οργανισμού από τον σχεδιασμό και ανάπτυξη νέων προϊόντων και υπηρεσιών έως την εξυπηρέτηση μετά την πώληση»*, από το οποίο προκύπτει σαφώς, όπως η ίδια υποστηρίζει, ότι η «σχεδίαση» αποτελεί μεμονωμένη και αυτοτελή κατηγορία πιστοποίησης, διάφορη της «μελέτης». Προς επίρρωση δε του ισχυρισμού της, επισυνάπτει στην Παρέμβαση το Πιστοποιητικό της εταιρίας «...», που εκδόθηκε από τον ίδιο φορέα πιστοποίησης («...»), που χορήγησε τα επίμαχα Πιστοποιητικά στην προσφεύγουσα, το οποίο αναφέρει, ως αυτοτελή πεδία πιστοποίησης, τον «σχεδιασμό» και τη «λειτουργία» σε συνδυασμό με την «εγκατάσταση» και την «τεχνική υποστήριξη».

Όσον αφορά στον προβαλλόμενο από την προσφεύγουσα ισχυρισμό, ότι έχει εκτελέσει δυο (2) παρόμοιες συμβάσεις, με αντικείμενο συναφές με αυτό του επίμαχου Διαγωνισμού και μάλιστα με σαφή αναφορά στο πεδίο εφαρμογής,

μεταξύ άλλων, της «λειτουργίας – συντήρησης», η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι ο εν λόγω ισχυρισμός προβάλλεται αλυσιτελώς, ενόψει και της αρχής της αυτοτέλειας των διαγωνισμών (ΔΕφΑΘ 1916/2018), αλλά και της γενικότερης δικαιοϊκής αρχής «*οικ ισότης εν τη παρανομία*».

Επίσης, αναφορικά με την υπ' αριθμ. 702/10-7-2019 βεβαίωση του φορέα πιστοποίησης που προσάγει η προσφεύγουσα (συνημμένο με αριθμ. 4 της Προσφυγής), σημειώνει καταρχάς ότι προσκομίζεται αλυσιτελώς, καθότι φέρει ημερομηνία μεταγενέστερη της προθεσμίας υποβολής των Προσφορών (καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών: 08.05.2019). Όπως ειδικότερα, αναφέρει (βλ. σελ. 24 της Παρέμβασης): «*Η προσφεύγουσα αιτήθηκε και έλαβε το ως άνω πιστοποιητικό από την εταιρεία «...»', προκειμένου να το προσκομίσει εμπροθέσμως μαζί με τα υπόλοιπα δικαιολογητικά και τον φάκελο προσφοράς της στο πλαίσιο άλλου διαγωνισμού με αντικείμενο 'Προμήθεια φορητής μονάδας αφαλάτωσης θαλασσινού νερού ημερήσιας παραγωγής 100m³ πόσιμου νερού στο Μαθράκι Κέρκυρας', τον οποίο προκήρυξε η ΔΕΥΑ Κέρκυρας με καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών την 22-7-2019 [ίδετε το κατατεθειμένο πιστοποιητικό ISO 9001:2015 και την 702/10-7-2019 βεβαίωση στον φάκελο συμμετοχής της προσφεύγουσας- ΣΥΝ. 3 παρέμβασης]. Ανεξαρτήτως του αν πρέπει να γίνει ή όχι δεκτή η 702/10-7-2019 βεβαίωση στο πλαίσιο εκείνου του διαγωνισμού (ίδετε τις ΑΕΠΠ 52/2018 και ΔΕφΑΘ 1916/2018, σκ. 6), η ενέργεια αυτή αποδεικνύει εναργώς ότι η προσφεύγουσα, παραδέχεται εμπράκτως την απόκλιση/έλλειψη των πιστοποιητικών της να καλύψουν τα πεδία του «σχεδιασμού» και «λειτουργίας» συστημάτων επεξεργασίας νερού, τα οποία είναι επίσης απαιτούμενα επί ποινή απαραδέκτου από το κανονιστικό πλαίσιο του εκεί διαγωνισμού [...] και επιχειρεί, με την τουλάχιστον εμπρόθεσμη κατάθεση της βεβαίωσης, να καλύψει την έλλειψη των πιστοποιητικών της, προκειμένου να επιτύχει την παραδεκτή κατάθεση της προσφοράς της [...]*

η επί ποινή αποκλεισμού απαίτηση της διακήρυξης θα ήταν άνευ αντικειμένου και αντ' αυτών των πιστοποιητικών, οι συμμετέχοντες θα μπορούσαν να προσκομίσουν βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης προηγούμενων συμβάσεων με συναφές αντικείμενο με αυτό της υπό ανάθεση σύμβασης και, άνευ ετέρου, θα

κάλυπταν την εν λόγω απαίτηση. Κάτι τέτοιο όμως θα παραβίαζε ευθέως το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, που κατ' ενάσκηση της διακριτικής της ευχέρειας έχει θεσπίσει η αναθέτουσα και ανεπιφύλαχτα έγινε δεκτό από τους προσφέροντες, θα καταστρατηγούσε την αρχή της τυπικότητας που διέπει τους δημόσιους διαγωνισμούς, ενώ θα καθιστούσε αδιαφανή την διαδικασία ελέγχου πλήρωσης των απαιτήσεων που επιφυλάσσει η αναθέτουσα για τους προσφέροντες, λόγω μη συνάφειας της προηγούμενης εμπειρίας του συμμετέχοντα με την πιστοποίηση τήρησης συγκεκριμένων προτύπων διασφάλισης ποιότητας, περιβαλλοντικής διαχείρισης και διαχείρισης υγιεινής και ασφάλειας στην εργασία [...]».

32. Επειδή, η οικεία αναθέτουσα αρχή στο με αρ. πρωτ. 3031/09.08.2019 έγγραφο Απόψεων που απέστειλε σε σχέση με την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή προς το κρίνον Κλιμάκιο, παραθέτει καταρχάς ένα σύντομο ιστορικό της επίμαχης διαγωνιστικής διαδικασίας και εν συνεχεία, ισχυρίζεται τα εξής:

α) ότι η διαδικασία έκδοσης της προσβαλλόμενης Απόφασης δεν έγινε παράτυπα, όπως αλυσιτελώς και σε κάθε περίπτωση αβασίμως προβάλλεται από την προσφεύγουσα, η οποία, όχι μόνο δεν εξειδικεύει σε τι συνίσταται η «βλάβη» που υπέστη από την υποτιθέμενη «παρατυπία» της μη υποβολής σχετικού ερωτήματος από την Οικονομική Επιτροπή του Δήμου προς την Επιτροπή του Διαγωνισμού, αλλά δεν γνωρίζει και τη βασική αρχή του διοικητικού δικαίου, ότι δηλ. οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να επανέλθουν σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας και να μεταβάλλουν την κρίση τους, διορθώνοντας σφάλματα, που έχουν τυχόν εμφιλοχωρήσει σε ήδη περατωθέν στάδιο. Μάλιστα, το με αρ. πρωτ. 2730/16.07.2019 Πρακτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού, υπέχει σαφώς θέση γνωμοδοτήσεως, η οποία κατατέθηκε στην Οικονομική Επιτροπή προς απάντηση των αιτιάσεων, που περιλαμβάνονται στο, από 03.07.2019, Υπόμνημα της προσφεύγουσας.

β) ότι σύμφωνα με το άρθρο 9 και την Τεχνική Έκθεση της Διακήρυξης (σελ. 20), τα επίμαχα Πιστοποιητικά ζητούνται επί ποινή αποκλεισμού, ενώ, η λεκτική ερμηνεία των όρων «σχεδιασμός» και «λειτουργία» που επιχειρεί η

προσφεύγουσα με την Προδικαστική Προσφυγή της, πέραν του γεγονότος ότι είναι αβάσιμη, διότι η έννοια του «σχεδιασμού» και της «λειτουργίας» διαφέρει ουσιωδώς από την έννοια της «μελέτης» και της «συντήρησης» (αντίστοιχα), προβάλλεται αλυσιτελώς και ανεπίκαιρα στο παρόν στάδιο του Διαγωνισμού, αφού η προσφεύγουσα κατέθεσε ήδη Προσφορά και αποδέχτηκε τους όρους της εν θέματι Διακήρυξης.

γ) ότι η «λειτουργία» αποτελεί γενικότερο τεχνικό όρο και γενικότερη τεχνική απαίτηση, στην οποία περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων και η «συντήρηση». Για αυτό, άλλωστε, οι φορείς πιστοποίησης που χορηγούν τα Πιστοποιητικά ISO, δίδουν ξεχωριστή πιστοποίηση για την «συντήρηση» και ξεχωριστή πιστοποίηση για την «λειτουργία» των συστημάτων επεξεργασίας νερού, κάτι που δεν θα έπρατταν, εάν οι δύο αυτές τεχνικές έννοιες ταυτίζονταν, ενώ και στην επίμαχη Διακήρυξη ορίζεται ρητά και σαφώς διακριτά, η λειτουργία της μονάδας για ένα (1) έτος, ως υποχρέωση του αναδόχου. Περαιτέρω, όσον αφορά στην σύγκριση της «μελέτης» και της «σχεδίασης», που επιχειρεί η προσφεύγουσα, η «μελέτη» αποτελεί διαφορετικό στάδιο, το οποίο προηγείται της «σχεδίασης» και συγκεκριμένα, η «μελέτη» αφορά στη διερεύνηση των αναγκών, στην εξέταση των τοπικών συνθηκών και στη συλλογή όλων των απαραίτητων στοιχείων και δεδομένων για την έναρξη της «σχεδίασης».

Τέλος, η αναθέτουσα αρχή επισημαίνει ότι δεν θα πρέπει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 21-71/2019 Απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου, λόγω της σπουδαιότητας της εν λόγω προμήθειας, αφού το νησί των Αντιπαξών δεν διαθέτει πηγές υδροδότησης και η μονάδα αφαλάτωσης θα πρέπει να εγκατασταθεί άμεσα, για λυθεί οριστικά το θέμα υδροδότησης και λειψυδρίας του νησιού. Συναφώς, επισημαίνεται η μεγάλη προσπάθεια του Δήμου να εξασφαλίσει κρατική χρηματοδότηση για τον εν λόγω Διαγωνισμό, αλλά και ο κίνδυνος, ότι, εάν συνεχιστεί η έλλειψη της βασικής υποδομής του νερού, που είναι πολύ σημαντική για την ποιότητα ζωής στο νησί, αλλά και για την ανάπτυξη του τουρισμού, θα δυσφημισθεί το νησί των Αντιπαξών και επιπλέον, ενδέχεται να χαθεί η χρηματοδότηση για την υπόψη προμήθεια, αφού τα χρήματα της

συγκεκριμένης χρηματοδότησης μπορεί να διατεθούν σε άλλον Δήμο (για άλλον σκοπό).

33. Επειδή, στο, από 03.09.2019, Υπόμνημα που υποβλήθηκε εμπροθέσμως στις 03.09.2019, σύμφωνα με το άρθρο 365 του Ν. 4412/2016 («...έως πέντε ημέρες πριν τη συζήτηση της Προσφυγής», που στην προκείμενη περίπτωση είχε ορισθεί η 9^η Σεπτεμβρίου 2019), που λαμβάνονται ως ημερολογιακές, σε αντίθεση με όσα ισχυρίζεται για το θέμα αυτό η αναθέτουσα αρχή (βλ. κατωτέρω σκέψη 34 της παρούσας), γιατί οι εργάσιμες ημέρες συνυπολογίζονται στις προθεσμίες, μόνο εάν προβλέπεται ρητά κάτι τέτοιο και συνεπώς, το Υπόμνημα μπορούσε να ασκηθεί, εν προκειμένω, παραδεκτώως μέχρι και την 04.09.2019, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα εξής:

α) *«Καταρχάς δεν πρέπει να παροραθεί ότι η Επιτροπή Διαγωνισμού δεν θεωρούσε πραγματικά, κατά την έκδοση του αρχικού Πρακτικού της ότι, καθ' ερμηνεία της επίμαχης πρόβλεψης του άρθρου 9 Διακήρυξης, περί υποβολής πιστοποιήσεων «...στον τομέα της μελέτης, σχεδιασμού, παραγωγής, εγκατάστασης και λειτουργίας συστημάτων επεξεργασίας νερού...», οι Διαγωνιζόμενοι είχαν δήθεν το τυπολατρικό διαγωνιστικό βάρος να προσκομίσουν πιστοποιητικά ISO με πεδίο εφαρμογής απολύτως ταυτόσημο λεκτικώς με τους ως άνω απαριθμούμενους «τομείς» πιστοποίησης, εξ ου και δεν μας απέκλεισε από το Διαγωνισμό, παρά τη διαπιστωθείσα (επουσιώδη) απόκλιση του πεδίου εφαρμογής των πιστοποιητικών μας από την ορολογία του ως άνω άρθρου. Η δε όψιμη «ερμηνεία», σύμφωνα με την οποία κάθε τυχόν (ακόμη και επουσιώδης) διαφοροποίηση του πεδίου εφαρμογής των πιστοποιητικών, σε σχέση με τους περιγραφόμενους στο ως άνω άρθρο τομείς δραστηριότητας, δήθεν επιφέρει τον αυτόθροο και άνευ ετέρου (δηλαδή χωρίς να εξεταστεί εάν ουσιαστικά οι πιστοποιούμενες δραστηριότητες εμπίπτουν ουσιαστικά και χωρίς προσκόλληση στις λέξεις στο απαιτούμενο αντικείμενο του Διαγωνισμού) αποκλεισμό του Διαγωνιζομένου, συνομολογείται από την Επιτροπή Διαγωνισμού ότι δεν αποτελούσε εξ αρχής την αντίληψη των μελών της, αλλά της «γεννήθηκε» εκ των υστέρων, ως νομιμοφανής λόγος αποκλεισμού μας,*

επ' αφορμή του δικού μας υπ' αριθμ. 2559/3-7-2019 Υπομνήματος [...] Πλην όμως, είναι προφανές ότι, δια του ως άνω Υπομνήματός μας, ούτε εισηγηθήκαμε, ούτε φυσικά θα ήταν αναμενόμενο να εισηγηθούμε τέτοιο ή άλλο λόγο αποκλεισμού μας, αλλά, αντιθέτως, υποστηρίξαμε την ίδια ερμηνευτική εκδοχή του επίμαχου όρου, την οποία εξ αρχής αντιληφθήκαμε και εφαρμόσαμε, δια της κατάστρωσης και υποβολής της Προσφοράς μας και την οποία ομοίως αναπτύσσουμε και με την κρινόμενη προδικαστική προσφυγή μας

[...]

Κατά την αδιάσπικτη διατύπωση του ως άνω όρου (ενν. άρθρο 9 της Διακήρυξης), δηλαδή, ο κανονιστικός νομοθέτης, δια των αξιούμενων πιστοποιητικών ISO απέβλεψε προδήλως στη διακρίβωση ότι ο Διαγωνιζόμενος, ως εκ της πιστοποιημένης ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών του, είναι σε θέση να εκτελέσει προσηκόντως το αντικείμενο του επίμαχου Διαγωνισμού, το οποίο είναι αποκλειστικά και μόνο η προμήθεια μονάδος αφαλάτωσης (και όχι η «λειτουργία» αυτής)

[...]

Πλην όμως (και) η παραπάνω κρίση τυγχάνει εσφαλμένη, καθώς η Επιτροπή προσκολλάται στη λέξη «λειτουργία» που προβλέπεται στο άρθρο 9 της Διακήρυξης και μάλιστα χωρίς να προσαρτάται στη Διακήρυξη ή σε άλλο τεύχος του Διαγωνισμού δεσμευτικό υπόδειγμα προδιατυπωμένου πιστοποιητικού, με εξειδικευμένη λεκτική διατύπωση, ενώ, εάν ορθώς, εξ επιστημονικής απόψεως, ερμήνευε την αληθή έννοιά του ως άνω όρου, θα διαπίστωνε ότι η εταιρεία μας συμμορφώθηκε πλήρως στις απαιτήσεις της Διακήρυξης, αφού προσκόμισε πιστοποιητικό ISO, αναφερόμενο, μεταξύ άλλων και στη «συντήρηση» μονάδων αφαλάτωσης και συναφών συστημάτων επεξεργασίας νερού [...]

Είναι, δηλαδή, παγκοίμως γνωστό, προκύπτει δε τούτο από σχετική βιβλιογραφία, ότι μία μονάδα αφαλάτωσης νερού (ή συναφές σύστημα επεξεργασίας νερού) «λειτουργεί», δηλαδή εγκαθίσταται και τίθεται σε λειτουργία άπαξ και παραμένει σε λειτουργία διαρκώς, μέχρις ολοκλήρωσης του προκαθορισμένου παραγωγικού στόχου της (κ.μ. παραγώμενου πόσιμου νερού). Μοναδική τεχνική προϋπόθεση

για την «καλή», δηλαδή την απρόσκοπτη και αδιάλειπτη λειτουργία της μονάδος είναι οι κατάλληλες ενέργειες «συντήρησης» αυτής» [...]».

β) Πέραν των ανωτέρω, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι έχει αναλάβει περισσότερες από 35 συμβάσεις, με αντικείμενο τη συντήρηση και/ή λειτουργία μονάδων αφαλάτωσης, καθώς και ότι στο πλαίσιο δε των οικείων διαγωνιστικών διαδικασιών, ουδέποτε εγέρθηκε αμφισβήτηση ως προς το εννοιολογικό εύρος του όρου «συντήρηση», ο οποίος διαχρονικά απαντά σε όλα τα προσκομισθέντα από αυτήν Πιστοποιητικά ISO, βάσει των οποίων προκρινόταν (απαρεγκλίτως και αυτονοήτως) η πιστοποιημένη ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών της, μεταξύ άλλων και αναφορικά με τη «λειτουργία» των μονάδων αφαλάτωσης.

γ) Σε σχέση με την μη τήρηση ουσιώδους τύπου για την έκδοση της προσβαλλόμενης Απόφασης, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι: «Ως γνωστόν, η γνωμοδότηση μπορεί να είναι είτε απλή, είτε σύμφωνη, προκαλείται δε πάντα, σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, ύστερα από ερώτημα του αποφασίζοντος οργάνου [...] οράτε Τάχο, «Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας», έκδ. 2009, σελ. 707).

Εν προκειμένω, λοιπόν, όπως και η ίδια η Αναθέτουσα συνομολογεί, το (συμπληρωματικό) υπ' αριθμ. 2730/16.7.2019 πρακτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού «...κατατέθηκε στην Οικονομική Επιτροπή λόγω του από 3.7.2019 υπομνήματος της προσφεύγουσας...», δηλαδή με αφορμή τη διατύπωση αιτιάσεων της Διαγωνιζόμενη εταιρείας μας κατά του αρχικού Πρακτικού και όχι κατόπιν σχετικού αιτήματος της ίδιας Αναθέτουσας Αρχής, ως αποφασίζοντος οργάνου, η οποία, εάν πράγματι σκοπούσε στην ανάκληση της υπ' αριθμ. 17-62/2019 Απόφασή της και μάλιστα για λόγους «εκ παραδρομής» πρόκρισης της συμμετοχής μας στο Διαγωνισμό, θα έπρεπε να έχει απευθύνει σχετικό ερώτημα στο αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο, πράγμα που (συνομολογεί ότι) δεν έπραξε.

Περαιτέρω, παγίως νομολογείται ότι δεν αποκλείεται μεν, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, η ανάκληση της γνώμης από το ίδιο το γνωμοδοτικό όργανο, πλην όμως μόνο εφόσον τούτο γίνεται προ της έκδοσης της τελικής εκτελεστής πράξης, που στηρίζεται επί της (ανακαλούμενης) γνώμης (ΣΤΕ 2531/2000) [...]»

- δ) Σε απάντηση του ισχυρισμού της αναθέτουσας αρχής, ότι δεν αμφισβήτησε εγκαίρως τον επίμαχο όρο 9 της Διακήρυξης, η προσφεύγουσα αναφέρει στο Υπόμνημά της, τα κάτωθι: «[...] Εάν δηλαδή ο κανονιστικός νομοθέτης είχε ρητώς και ευθέως προβλέψει (που δεν το προέβλεψε) ότι στο πεδίο εφαρμογής των πιστοποιητικών απαιτείται να αναγράφονται, ως πιστοποιούμενες δραστηριότητες, οι όροι μελέτη, σχεδιασμός, παραγωγή, εγκατάσταση και λειτουργία συστημάτων επεξεργασίας νερού, προφανώς θα είχαμε προσφύγει κατά της Διακήρυξης, αιτιώμενοι τη μη σύννομη θέσπιση τυπολατρικού λόγου αποκλεισμού, κατά παραγνώριση του (γνωστού στην Αναθέτουσα Αρχή) γεγονότος ότι το λεκτικό περιεχόμενο των εκάστοτε εκδιδόμενων πιστοποιητικών ISO, είναι δυνατόν να παραλλάσσει, κατά περίπτωση (ανάλογα με τον φορέα πιστοποίησης), χωρίς όμως τούτο να σημαίνει ότι δεν πιστοποιείται ο ίδιος τομέας δραστηριότητας (όπως π.χ., εν προκειμένω, δια του όρου «συντήρηση» εξυπακούεται ότι πιστοποιείται η «λειτουργία» και δια του όρου «μελέτη» εξυπακούεται ότι πιστοποιείται «ο σχεδιασμός» μίας μονάδος αφαλάτωσης) [...]».
- ε) Σε σχέση με το περιεχόμενο του άρθρου 9 της Διακήρυξης, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι ο κανονιστικός νομοθέτης εκφράστηκε ασαφώς και αμφισήμως και αυτό, σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί να καταλογισθεί σε βάρος της, η οποία, πάντως ακολούθησε μία, τουλάχιστον ευλόγως υποστηρίξιμη ερμηνευτική εκδοχή. Τούτο διότι, η εφαρμογή της Διακήρυξης προϋποθέτει την απόλυτη σαφήνεια των όρων αυτής, καθώς η παραβίαση αμφίσημων όρων δεν οδηγεί αναγκαστικά στον αποκλεισμό διαγωνιζόμενου αν δεν ευθύνεται ο ίδιος για την παρερμηνεία των υποχρεώσεων του («Συμβάσεις Δημοσίων Έργων» Χρ. Μητκίδης, 2009, σελ. 87 επ.). Σε κάθε δε περίπτωση, η ερμηνεία των όρων των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος του καλόπιστου διαγωνιζομένου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑθ 1959/1970 Αρμ. 1970 σελ. 1111, ΕφΘεσ 501/1987 ΕΔημΕργ 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, «Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο», εκδ. Θ , σελ. 776).
- στ) Κατά την προσφεύγουσα, η λεκτική απόκλιση «του πεδίου εφαρμογής» των υποβληθέντων Πιστοποιητικών ISO από την ορολογία (αντίστοιχο πεδίο εφαρμογής) του άρθρου 9 της Διακήρυξης, «αποτελούσε αρχήθεν υποχρέωση

της αναθέτουσας αρχής να εξετάσει και να εκφέρει ουσιαστική κρίση περί του εάν, έστω δια της μη ταυτόσημης με το άρθρο 9, ορολογίας των πιστοποιητικών μας, καλύπτεται εννοιολογικά ο σκοπούμενος ΤΟΜΕΑΣ δραστηριοτήτων». Περαιτέρω, η προσφεύγουσα διαμαρτύρεται για το ότι η αναθέτουσα αρχή, έκρινε σκόπιμο να αναφερθεί (για πρώτη φορά στο έγγραφο Απόψεων της), στην επίμαχη εννοιολογική επικάλυψη των επίμαχων όρων, την οποία και η ίδια επικαλείται στην υπό κρίση Προσφυγή της. Όπως ειδικότερα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο Δήμος Παξών «μετερχόμενος τυπολατρικές λεκτικές ακροβασίες και μάλιστα οψίμως», αμφισβητεί ότι οι πιστοποιούμενες δραστηριότητές της περιλαμβάνουν και τον «σχεδιασμό» και τη «λειτουργία» των μονάδων αφαλάτωσης, αφού, άλλωστε, για τις δραστηριότητες αυτές πιστοποιείται (επί σειρά ετών) διεθνώς, από απόψεως τήρησης ποιοτικών και περιβαλλοντικών προτύπων.

Προς επίρρωση δε των σχετικών ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται την υπ' αριθμ. πρωτ. 5316/06.12.2017 σύμβαση με την Δ.Ε.Υ.Α Λουτρακίου - Αγ. Θεοδώρων για την «Παροχή Υπηρεσιών Επεξεργασίας Νερού», την υπ' αριθμ 500/2018 σύμβαση για την «Προσωρινή Εγκατάσταση και Λειτουργία Μονάδας Αφαλάτωσης ιδιοκτησίας της Γενικής Γραμματείας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής δυναμικότητας 600 κ.μ. ημερησίως για τις ανάγκες υδροδότησης του Δήμου Λειψών» με το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, την υπ' αριθμ. 1617/12.04.2018 σύμβαση με το Δήμο Αλοννήσου για την «Παροχή Υπηρεσιών Επεξεργασίας Νερού στο Δήμο Αλοννήσου (Αφαλάτωση)», την υπ' αριθμ. 971/09.05.2018 σύμβαση με τον Δήμο Αγκιστρίου για την «Λειτουργία και συντήρηση των δυο μονάδων αφαλάτωσης δυνατότητας παραγωγής 600m³ η κάθε μια του Δήμου Αγκιστρίου» κλπ.

η) Τέλος, προκειμένου να καταδειχθεί ότι, ως «λειτουργία» μίας μονάδας αφαλάτωσης, δεν νοείται τίποτε άλλο, παρά μία σειρά αυτοματισμών, δηλαδή συστημάτων εγκατεστημένων (εκ κατασκευής), στην ίδια τη μονάδα, που την καθιστούν αυτονόμως και αυτομάτως λειτουργική και τα οποία «παρεμβαίνουν» (επίσης αυτομάτως) για τη διακοπή λειτουργίας της, εφόσον ανακύψει κάποια δυσλειτουργία, η προσφεύγουσα παραπέμπει στο Κεφάλαιο 8.2.14 της Τεχνικής

Έκθεσης, με τίτλο: «Όργανα Ελέγχου», όπου ορίζεται ότι: «8.2.14 Όργανα ελέγχου.

Στη προσφερόμενη μονάδα αφαλάτωσης θα τοποθετηθούν τα απαραίτητα όργανα ελέγχου, που θα επιτηρούν πλήρως τις διαδικασίες προεπεξεργασίας του θαλασσινού νερού (πίεσεις, παράμετροι λειτουργίας φίλτρων, καθαρισμός αυτών, λειτουργία όλων των δοσομετρητών κ.ά.), μετεπεξεργασίας παραγόμενου νερού (έλεγχος ποιότητας και σύστασης, πίεσεις, παράμετροι λειτουργίας των διαφόρων διατάξεων, δοσομετρητές κ.ά.) και διαδικασίας αντίστροφης ώσμωσης (πίεσεις, παράμετροι λειτουργίας συγκροτήματος υψηλής πίεσης και οσμωτικών μεμβρανών, απόπλυση μεμβρανών, χημικών καθαρισμών κ.ά.). Κατά τη λειτουργία της κάθε μονάδας θα ελέγχονται οι εξής παράμετροι: [...] Τα όργανα ελέγχου, θα διακόπτουν τη λειτουργία της μονάδας αν υπάρξει κάποιο πρόβλημα ή υπέρβαση των καθορισμένων ορίων».

Επίσης, η προσφεύγουσα δηλώνει ότι θεωρεί αυτονόητη - κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας - την ταύτιση της έννοιας της «μελέτης» με την έννοια του «σχεδιασμού» ενός τεχνικού έργου (εν προκειμένω μηχανήματος, όπως η μονάδα αφαλάτωσης) και δη «με σχέση μείζονος προς ελάσσονα». Ειδικότερα, αναφέρει ότι, επειδή η ίδια είναι κατασκευαστής μηχανημάτων, με αδειοδοτημένο εργοστάσιο κατασκευής, γνωρίζει από προσωπική εμπειρία, πως ο όρος «μελέτη» περιλαμβάνει εξ ορισμού την αναλυτική «σχεδίαση», καθώς θα ήταν λογικώς άτοπο να κατασκευαστεί οποιοδήποτε μηχάνημα, με μια απλή γενική «μελέτη», χωρίς τον κατάλληλο «σχεδιασμό» της. Συνεπώς, στην «μελέτη» μονάδων αφαλάτωσης, συμπεριλαμβάνεται, ως αναπόσπαστο τμήμα της και η «σχεδίασή» της.

Για τους ανωτέρω λόγους, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την κρίση της Επιτροπής Διαγωνισμού, ότι δηλαδή δήθεν «δεν είναι πιστοποιημένη στη σχεδίαση μονάδων αφαλάτωσης» και μάλιστα μίας τόσο μικρής μονάδας, όπως είναι η υπό δημοπράτηση. Επίσης, η προσφεύγουσα προβάλλει το επιχείρημα ότι αποτελεί τον μεγαλύτερο κατασκευαστή συστημάτων αφαλάτωσης, αλλά και άλλων ειδικών πολύπλοκων συστημάτων επεξεργασίας νερού, με εξαγωγές,

επιστημονικές υποδομές και πολλαπλάσιο τζίρο, σε σχέση με την ανταγωνίστριά της εταιρία «...».

34. Επειδή, η οικεία αναθέτουσα αρχή στο, από 05.09.2019, έγγραφο (συμπληρωματικών) Απόψεων που απέστειλε σε σχέση με την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή προς την Αρχή, ισχυρίζεται τα εξής:

α) Το, από 03.09.2019 (3342/04.09.2019 πρωτ. εισερχόμενης αλληλογραφίας του Δήμου Παξών), Υπόμνημα της προσφεύγουσας κατατέθηκε εκπρόθεσμα και ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί που περιλαμβάνονται σε αυτό, τυγχάνουν απαραδέκτοι και δεν πρέπει να εξετασθούν από την Αρχή. Ειδικότερα, η αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει ότι το ανωτέρω Υπόμνημα κατατέθηκε εκπροθέσμως, κατά παράβαση του άρθρου 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, γιατί κατατέθηκε την 03.09.2019, ενώ ως ημερομηνία εξέτασης της υπό κρίση Προσφυγής έχει οριστεί η Δευτέρα 09.09.2019. Το Υπόμνημα αυτό κατατέθηκε, κατά την κρίση της, σε χρονικό διάστημα μικρότερο των πέντε (5) πριν από την συζήτηση της Προσφυγής, διότι τελευταία (5^η) ημέρα προ της συζητήσεως της Προσφυγής, ήταν η Παρασκευή 6η Σεπτεμβρίου 2019 (ημέρα μη εξαιρετέα) και όχι η Κυριακή 8η Σεπτεμβρίου 2019. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα όφειλε να το καταθέσει πριν από την 2^η Σεπτεμβρίου 2019.

β) Περαιτέρω, ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, ότι η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Παξών προέβη απαραδέκτως στην ανάκληση της με αριθμό 17-62/11.06.2019 Αποφάσεώς της, διότι η Επιτροπή Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού κατέθεσε αυτοβούλως, χωρίς δηλαδή την προηγούμενη υποβολή αιτήματος από την Ο.Ε (αποφασίζον όργανο) το με αρ. πρωτ. 2730/16.07.2019 Πρακτικό της σε αυτήν προς έγκριση, η οικεία αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει ότι προβάλλεται αλυσιτελώς και χάριν εντυπώσεων, πρώτον, διότι η προσφεύγουσα δεν εξειδικεύει σε τι συνίσταται η βλάβη που υπέστη από την δήθεν «παρατυπία» της μη υποβολής ερωτήματος προς την Επιτροπή του Διαγωνισμού και δεύτερον, διότι και η ίδια τονίζει emphaticά ότι *«για λόγους επιτάχυνσης της διαδικασίας και επειδή, ενόψει της παραπάνω αντιμετώπισης της εταιρείας μας από τα αρμόδια όργανα του Διαγωνισμού, προεξοφλούμε την επάνοδο της Αναθέτουσας Αρχής*

στην έκδοση της αυτής (νυν προσβαλλόμενης) πράξης, μετά προσήκουσα τήρηση του ουσιώδους τύπου [...]. Μάλιστα, για το ίδιο ζήτημα, η αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει ότι η γνώμη της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού δεν δόθηκε αυτοβούλως, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η προσφεύγουσα, αλλά λόγω της υποβολής του, από 03.07.2019, Υπομνήματός της προς τον Δήμο Παξών, με το οποίο ζητούσε επαναβαθμολόγηση του κριτηρίου Κ7, στο οποίο περιλαμβάνονται και ισχυρισμοί σχετικά με το εάν τα Πιστοποιητικά ISO, που προσκόμισε στον επίμαχο Διαγωνισμό πληρούν (ή όχι) τον επί ποινή αποκλεισμού τιθέμενο όρο της Διακήρυξης (άρθρο 9).

γ) Επί του εξεταζόμενου ζητήματος της ταύτισης (ή μη) των πεδίων εφαρμογής των επίμαχων Πιστοποιητικών με τα ζητούμενα - εκ της Διακηρύξεως - πεδία εφαρμογής, η αναθέτουσα αρχή αναφέρει ότι η «...» ισχυρίζεται πως, η Επιτροπή Διαγωνισμού όφειλε, σύμφωνα με το άρθρο 9 της Διακήρυξης, να διαγνώσει ότι τα Πιστοποιητικά ISO που προσκόμισε, πληρούν τις απαιτήσεις που θέτει ο συγκεκριμένος όρος, «διότι δήθεν οι τομείς αυτοί καλύπτονται εννοιολογικά από άλλους τομείς, όπως της μελέτης και της συντήρησης. Δεν αναφέρει όμως με ποιον τρόπο θα προβεί η Αναθέτουσα Αρχή σε αυτή την Διάγνωση. Ο ισχυρισμός αυτός είναι παντελώς αβάσιμος [...].»

Μάλιστα, για το ως άνω ζήτημα, η αναθέτουσα αρχή επισημαίνει, ότι τα πεδία των επίμαχων Πιστοποιητικών («μελέτη» και συντήρηση») δεν είναι εννοιολογικά ταυτόσημα με τα ζητούμενα πεδία της «σχεδίασης» και της «λειτουργίας» της προς προμήθεια μονάδας αφαλάτωσης και συνεπώς, δεν αντιλαμβάνεται «τι επιδιώκει η προσφεύγουσα όταν αναφέρει ότι επιχειρούμε δήθεν να παραλλάξουμε τεχνηέντως την ακριβή διατύπωση του άρθρου 9 [...]. Επίσης, η αναθέτουσα αρχή αναφέρει ότι, σύμφωνα με την αρχή της τυπικότητας, της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης, της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας, ο συμμετέχων που δεν συμμορφώνεται με το περιεχόμενο ουσιώδους όρου της Διακήρυξης, με την προσκόμιση δικαιολογητικών με το ακριβές περιεχόμενο που αυτή αξιώνει, πρωτίστως δε, όταν η υποχρέωση αυτή έχει τεθεί επί ποινή αποκλεισμού, αποκλείεται από την περαιτέρω διαδικασία και η προσφορά του, δεν αξιολογείται. Τυχόν αποδοχή Πιστοποιητικού ISO, που δεν περιέχει ρητή και

σαφή αναφορά στα ζητούμενα εκ της επίμαχης Διακήρυξης πεδία, θα αποτελούσε παραβίαση των ανωτέρω θεμελιωδών αρχών. Συνεπώς, κατά την οικεία αναθέτουσα αρχή, η Επιτροπή Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού και συνακόλουθα, η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου, ορθώς έκριναν ως απορριπτικά την Προσφορά της εταιρίας «...», αφού τα Πιστοποιητικά ISO που προσκόμισε η εν λόγω συμμετέχουσα δεν καλύπτουν, σε καμία περίπτωση, τον Τομέα του «σχεδιασμού» και της «λειτουργίας» των συστημάτων επεξεργασίας νερού, όπως σαφώς -και δη επί ποινή αποκλεισμού- ζητείται από το άρθρο 9 της επίμαχης Διακήρυξης.

δ) Επί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας, ότι η υπόθεση που έκρινε η Αρχή με την 52/2018 Απόφασή της, διαφέρει από την κρινόμενη, καθώς σε εκείνη την περίπτωση είχε τεθεί ρητά ότι θα πρέπει να αναφέρονται τα ζητούμενα πεδία πάνω στο σώμα των ISO, η οικεία αναθέτουσα αρχή αντιτείνει ότι και στον επίμαχο Διαγωνισμό υπάρχει ρητή και σαφής αναφορά (άρθρο 9), ότι ο κάθε συμμετέχων θα πρέπει επί ποινή αποκλεισμού να τεκμηριώσει επαρκώς ότι μπορεί να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις της υπό ανάθεση προμήθειας, προσκομίζοντας Πιστοποιητικά ISO στον τομέα της μελέτης, σχεδιασμού, παραγωγής, εγκατάστασης και λειτουργίας των συστημάτων επεξεργασίας νερού.

ε) Επί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας, ότι δεν στηρίζει τις Απόψεις της σε συγκεκριμένους όρους της Διακήρυξης, η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται ότι πρόκειται για εντελώς αβάσιμο ισχυρισμό, καθώς στο με αρ. πρωτ. 3031/09.08.2019 έγγραφο Απόψεων της αναφέρει (βλ. σελ. 7), ότι, η απαίτηση να περιλαμβάνεται ρητά, επί ποινή αποκλεισμού, στο πεδίο εφαρμογής των προσκομιζόμενων Πιστοποιητικών ISO των συμμετεχόντων, τόσο ο «σχεδιασμός», όσο και η «λειτουργία» και συστημάτων επεξεργασίας νερού, συνάδει πλήρως με το αντικείμενο της υπό ανάθεση συμβάσεως, καθώς υποχρέωση του αναδόχου μεταξύ άλλων είναι και η λειτουργία της μονάδας για έναν (1) χρόνο (βλ. σχετικώς Τεχνική Έκθεση, σελ. 20 και επόμε. της Διακήρυξης). Ειδικότερα, αναφέρει ότι στην Τεχνική Έκθεση (σελ. 21 της Διακήρυξης), όπου ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «[...] Η προμήθεια της μονάδας αφαλάτωσης θα

περιλαμβάνει τον απαραίτητο εξοπλισμό της αφαλάτωσης, την μεταφορά μέχρι το λιμάνι των Παξών (Γάιο), την πλήρη εγκατάσταση και σύνδεση με κάθε απαραίτητο δίκτυο, εκπαίδευση χρήσης και λειτουργίας, διενέργεια λειτουργικών δοκιμών, ελέγχων και αναλύσεων του παραγόμενου νερού και παράδοση της σε κατάσταση άριστης και απροβλημάτιστης λειτουργίας, με ευθύνη, μέριμνα και δαπάνη του προμηθευτή».

Επομένως, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης και την περιγραφή του αντικειμένου της υπό ανάθεση σύμβασης, προκύπτει ευθέως, κατά την αναθέτουσα αρχή, ότι αυτή δεν αφορά μόνο στην προμήθεια ενός συστήματος επεξεργασίας νερού - όπως λανθασμένα και παραπλανητικά υποστηρίζει η προσφεύγουσα - αλλά και στην «συντήρηση» και στην «λειτουργία» της μονάδας για 12 μήνες. Συναφώς, ο υπόψη Δήμος τονίζει ότι η πιστοποίηση για την «λειτουργία» ενός συστήματος επεξεργασίας νερού, συνδέεται με την εκπαίδευση και την επιμόρφωση του προσωπικού, με την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, με την αξιολόγηση των κινδύνων που μπορεί να προκύψουν κατά την λειτουργία της μονάδας και ότι για όλα τα ανωτέρω απαιτούνται λειτουργικές δοκιμές, αναλύσεις και έλεγχοι.

στ) Επιπροσθέτως, όσον αφορά στην ταύτιση της έννοιας του «σχεδιασμού» με την έννοια της «μελέτης», που επιχειρεί η προσφεύγουσα, η αναθέτουσα αρχή επισημαίνει, ότι η «μελέτη» σχετίζεται με τη διερεύνηση των αναγκών, την επισκόπηση των τοπικών συνθηκών και τη συλλογή όλων των απαραίτητων στοιχείων και δεδομένων για την έναρξη της «σχεδίασης». Κατά τον υπόψη Δήμο, η «μελέτη» είναι στάδιο προγενέστερο της «σχεδίασης», η οποία έπεται και αφορά την έναρξη υλοποίησης, δηλαδή το πρακτικό τμήμα του σταδίου εκείνου πριν την κατασκευή του συστήματος.

Περαιτέρω επισημαίνει ότι, κατά την επίμαχη Διακήρυξη, τα Πιστοποιητικά ISO θα πρέπει να καλύπτουν ρητά και την «μελέτη» και τον «σχεδιασμό», γιατί, «*εάν η μελέτη κάλυπτε εννοιολογικά και τον σχεδιασμό, όπως αβασίμως προβάλλει η προσφεύγουσα, θα ήταν περιττή οποιαδήποτε ξεχωριστή αναφορά της Διακήρυξης στον τομέα του σχεδιασμού για τα αξιούμενα iso [...]*». Προς επίρρωση του ως άνω ισχυρισμού της παραπέμπει στην παρ. 5.

(«ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΜΟΝΑΔΑΣ») των Τεχνικών Προδιαγραφών της Διακήρυξης.

η) Επί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας, ότι έχει εκτελέσει περισσότερες από 30 παρόμοιες συμβάσεις, η αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει ότι ο εν λόγω ισχυρισμός προβάλλεται καταρχήν αλυσιτελώς και για αυτό δεν θα πρέπει να εξετασθεί από την Αρχή, ενόψει και της αρχής της αυτοτέλειας των διαγωνισμών (ΔΕφΑΘ 1916/2018). Κατά δεύτερον, ο ως άνω ισχυρισμός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος και παραπλανητικός, αφού δεν εξετάζεται, εν προκειμένω, η πλήρωση του κριτηρίου επαγγελματικής εμπειρίας, *«αλλά του κριτηρίου καταλληλότητας πιστοποίησης του οικονομικού φορέα στα συγκεκριμένα πεδία που ορίζει η Διακήρυξη και τα οποία δεν ταυτίζονται με το εάν έχει ή δεν έχει επαγγελματική εμπειρία»*.

35. Επειδή, από την επισκόπηση του φακέλου της εξεταζόμενης υπόθεσης (προσβαλλόμενη Απόφαση, όροι Διακήρυξης, Προσφορά της προσφεύγουσας κλπ), λεκτέα είναι τα εξής:

A) 2^{ος} λόγος Προσφυγής

Στην εξεταζόμενη περίπτωση, από την επισκόπηση των υποβληθέντων Πιστοποιητικών συμμόρφωσης κατά τα Πρότυπα EN ISO 9001:2015, 14001:20015 και OHSAS 18001:2007 του Οργανισμού πιστοποίησης «...», που, σημειωτέον, πρέπει να κατατεθούν (επί ποινή αποκλεισμού) εντός της Τεχνικής Προσφοράς των υποψηφίων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 της επίμαχης Διακήρυξης, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα έχει πιστοποιηθεί στους κάτωθι Τομείς δραστηριότητας «ΜΕΛΕΤΗ, ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ, ΕΜΠΟΡΙΑ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ & ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΜΟΝΑΔΩΝ ΑΦΑΛΑΤΩΣΗΣ ΝΕΡΟΥ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΝΕΡΟΥ».

Συναφώς, στην υπ' αριθμ. 702/10.07.2019 βεβαίωση του Οργανισμού πιστοποίησης «...», που εξέδωσε τα επίμαχα Πιστοποιητικά – η οποία σημειωτέον υποβλήθηκε (ως συνημμένο με αριθμό 4), μαζί με την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή – αναφέρονται τα εξής: *«Με την παρούσα επιστολή βεβαιώνεται ότι η εταιρεία «...», είναι πιστοποιημένη κατά ISO 9001:2015, ISO*

Αριθμός απόφασης: 1107/2019

14001:2015 & OHSAS 18001:2007 με αρ. πιστοποιητικών ΣΔΠ1322Α/16, ΣΠΔ1322/18 & ΣΔΥΑΕ1322/17 και με πεδία εφαρμογής ως εξής:

Για τα ISO 9001:2015 & ISO 14001:2015

ΜΕΛΕΤΗ, ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ, ΕΜΠΟΡΙΑ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ & ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΜΟΝΑΔΩΝ ΑΦΑΛΑΤΩΣΗΣ ΝΕΡΟΥ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΝΕΡΟΥ. ΜΕΛΕΤΗ, ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΗ, ΕΜΠΟΡΙΑ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ. ΕΜΠΟΡΙΑ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΝΕΡΟΥ, ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ & ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ. ΕΜΠΟΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΝΕΡΟΥ

Για το OHSAS 18001:2007

ΜΕΛΕΤΗ, ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ, ΕΜΠΟΡΙΑ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ & ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΜΟΝΑΔΩΝ ΑΦΑΛΑΤΩΣΗΣ ΝΕΡΟΥ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΝΕΡΟΥ

Διευκρινίζεται ότι στα ανωτέρω πεδία εφαρμογής, περιλαμβάνεται και η δραστηριότητα του σχεδιασμού μονάδων αφαλάτωσης και λοιπών συστημάτων επεξεργασίας νερού καθώς και η παροχή υπηρεσιών λειτουργίας μονάδων αφαλάτωσης και λοιπών συστημάτων επεξεργασίας νερού».

Από την επισκόπηση των όρων και ιδίως της «Τεχνικής Έκθεσης» της Διακήρυξης (σελ. 20 και επόμ.), προκύπτει ότι οι επίμαχοι τομείς της «μελέτης» και της «συντήρησης», που περιλαμβάνονται στα Πιστοποιητικά της προσφεύγουσας είναι, εννοιολογικά ταυτόσημοι με τους αντίστοιχους τομείς δραστηριότητας, που αναφέρονται στο επίμαχο άρθρο 9 («σχεδιασμός» και «λειτουργία») της Διακήρυξης, δεδομένου ότι, κατά τους κανόνες της επιστήμης και της τέχνης, αλλά και τα διδάγματα της κοινής πείρας, η «συντήρηση» εμπεριέχεται στην ευρύτερη έννοια της «λειτουργίας» ενός συστήματος επεξεργασίας νερού, αλλά και η «μελέτη», δηλαδή η διερεύνηση των τοπικών συνθηκών, της ποιότητας του νερού κλπ εμπεριέχει τον «σχεδιασμό» ενός τέτοιου συστήματος, αφού ως «Μελέτη», ορίζεται «το αποτέλεσμα συστηματικής και αναλυτικής επιστημονικής και τεχνικής εργασίας και έρευνας σε συγκεκριμένο

απλό ή σύνθετο γνωστικό αντικείμενο, που αποβλέπει ιδίως στην παραγωγή τεχνικού έργου ή στην επέμβαση σε τεχνικό έργο ή αφορά στο σχεδιασμό και την απεικόνιση τεχνικού έργου ή παραγωγικής διαδικασίας ή σε μεθόδους ανάπτυξης και σχεδιασμού του ευρύτερου χώρου. Η μελέτη έχει την έκταση και το βάθος που απαιτείται με τη σύμβαση, απεικονίζεται δε και παραδίδεται στην αναθέτουσα Αρχή με συγκεκριμένη συμφωνημένη μορφή». (βλ. άρθρο 1 παρ. 2·α) καταργηθέντος Ν. 3316/2005 με τίτλο: «Ανάθεση και εκτέλεση δημοσίων συμβάσεων εκπόνησης μελετών και παροχής συναφών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις» - ΦΕΚ Α΄ 42/22.2.2005).

Σε αντίθεση με όσα εσφαλμένως υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, κρίνεται ότι θα ήταν σε κάθε περίπτωση άτοπο, να δύναται να αντικαταστήσει ο ανάδοχος τη βλάβη (π.χ ένα ανταλλακτικό του συστήματος επεξεργασίας νερού), δηλαδή να διενεργεί πράξεις «συντήρησης», χωρίς αυτό να προϋποθέτει αναγκαστικά και δη, πέραν κάθε αμφιβολίας, ότι έχει αναλάβει συγχρόνως και την πλήρη οργάνωση και παρακολούθηση του τρόπου λειτουργίας του συστήματος, προτού διαπιστώσει και συνακόλουθα, αντιμετωπίσει το ανακύπτον πρόβλημα (βλάβη). Ανεξαρτήτως δε του γεγονότος, ότι η αναθέτουσα αρχή αιτιολογεί στις Απόψεις της – όπως αντίστοιχα και η παρεμβαίνουσα στην ασκηθείσα Παρέμβασή της – σε τι συνίσταται η «μελέτη» και η «λειτουργία» της υπό προμήθεια μονάδας αφαλάτωσης, δεν απέδειξε πλήρως, γιατί τα προσκομισθέντα Πιστοποιητικά, που βασίζονται σε ευρωπαϊκά πρότυπα και έχουν πιστοποιηθεί από διαπιστευμένο οργανισμό, δεν πληρούν την επίμαχη απαίτηση της Διακήρυξης, αφού η ειδικότερη αναφορά της Διακήρυξης στον «σχεδιασμό», ουδέν αυτοτελές περιεχόμενο και νόημα έχει σε σχέση με την «μελέτη» και συνιστά ταυτολογία άνευ ειδικότερου περιεχομένου, καθώς η σχεδίαση ενός τέτοιου συστήματος, καταρχήν ταυτίζεται με την «μελέτη» του και σε κάθε περίπτωση, η ολοκληρωμένη δραστηριότητα «μελέτης» και κατασκευής ενός τέτοιου συστήματος, σημαίνει ότι καλύπτει κάθε σχεδιαστική (περί τις προδιαγραφές, λειτουργίες, παραγωγή και ολοκλήρωσή του) εργασία. Αντιστοίχως, ουδεμία ιδιαίτερη και αυτοτελή έννοια έναντι της «συντήρησης» δύναται να έχει το περί «λειτουργίας» πεδίο εφαρμογής της Διακήρυξης, καθόσον, κατά τα ανωτέρω

αναφερόμενα, η όποια πιστοποίηση και δραστηριότητα σχετικά με τη λειτουργία τέτοιων συστημάτων, εξαντλείται, καλύπτεται και εν τέλει ταυτίζεται (εννοιολογικά) με την «συντήρηση» κατά τη διάρκεια λειτουργίας του συστήματος (βλ. και υπ' αριθμ. 1036/2019 Απόφαση 1^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 20).

Από τα ανωτέρω αναφερόμενα, προκύπτει ότι η Προσφορά της προσφεύγουσας πληροί το επί ποινή αποκλεισμού τιθέμενο κριτήριο διασφάλισης προτύπων ποιότητας, περιβαλλοντικής διαχείρισης και ασφάλειας στην εργασία, αφής στιγμής το πεδίο εφαρμογής των δραστηριοτήτων, στις οποίες αναφέρονται τα υποβληθέντα Πιστοποιητικά ISO, τελεί σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εγγύτητα με το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης και ουχί αναγκαίως σε απόλυτη λεκτική ταύτιση με την αντίστοιχη ορολογία της Διακήρυξης και πάντως, επί της ουσίας και χωρίς προσκόλληση στη χρησιμοποιούμενη διατύπωση, καλύπτει το τεχνικό αντικείμενο του υπόψη Διαγωνισμού (βλ. και υπ' αριθμ. 118/2017 Απόφαση Κλιμακίου ΑΕ.Π.Π, σκέψη 9).

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να επισημανθεί ότι, η προαναφερόμενη βεβαίωση του οργανισμού πιστοποίησης «...», που υποβλήθηκε το πρώτον με την υπό κρίση Προσφυγή και με την οποία επιβεβαιώνεται η συμπερίληψη των πεδίων «σχεδιασμός» και «λειτουργία» στα επίμαχα Πιστοποιητικά που υπέβαλε η προσφεύγουσα, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη από την Αρχή, καθόσον υποβλήθηκε μετά την καταληκτική προθεσμία υποβολής Προσφορών στον εν λόγω Διαγωνισμό. Σε κάθε δε περίπτωση, με βάση τα προλεχθέντα, γίνεται δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τον οποίο, με βάση την αληθή βούληση της κανονιστικώς δρώσας Διοίκησης του επίμαχου Διαγωνισμού, ως «επί ποινή αποκλεισμού» απαίτηση, δεν ετέθη το τυπικό και δη τυπολατρικό κριτήριο της απόλυτης λεκτικής σύμπτωσης του πεδίου εφαρμογής των πιστοποιητικών ISO με την ορολογία του άρθρου 9 της Διακήρυξης, αλλά το ουσιαστικό κριτήριο, εάν οι αναγραφόμενες στα ως άνω έγγραφα και οι δια αυτών, πιστοποιούμενες δραστηριότητες, εμπίπτουν εννοιολογικά *«στον τομέα της μελέτης, σχεδιασμού, παραγωγής, εγκατάστασης και λειτουργίας συστημάτων επεξεργασίας νερού ...»*, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της παρεμβαίνουσας και του υπόψη Δήμου.

Τέλος, όσον αφορά στις επικληθείσες από την προσφεύγουσα παρόμοιες διαγωνιστικές διαδικασίες, στις οποίες συμμετείχε, με τις οποίες συγκρίνει τον υπόψη Διαγωνισμό, σημειώνεται επικουρικά και για λόγους πληρότητας της παρούσας Απόφασης, ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία των Δικαστηρίων, ισχύει η αρχή της αυτοτέλειας κάθε διαγωνιστικής διαδικασίας (ΕΑ ΣΤΕ 72/2015, 269/2014, 416/2013, 215/2013, 1200/2007, 861/2007, 1273/2008, 198/2008, 1065/2007 κ.ά.), όπως ορθώς επικαλείται, τόσο η παρεμβαινούσα, όσο και η αναθέτουσα αρχή με τις Απόψεις της, η δε Αρχή έχει επικαλεσθεί την ως άνω αρχή σε επανειλημμένες Αποφάσεις της (βλ. ενδεικτικώς, ΑΕΠΠ 18/2018, 29/2018 κλπ). Συνεπώς, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως απαράδεκτος. Συναφώς, απορρίπτεται ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί ασάφειας του άρθρου 9 της επίμαχης Διακήρυξης, αφού ουδέποτε ζήτησε η ίδια σχετικές διευκρινίσεις.

Με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής (συμμόρφωση των υποβληθέντων Πιστοποιητικών με τις απαιτήσεις του άρθρου 9 της Διακήρυξης), κρίνεται βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός. Εν όψει των ανωτέρω, καθίσταται αλυσιτελής η εξέταση του 1^{ου} λόγου της Προσφυγής, γιατί κρίνεται ακυρωτέα κατ' ουσίαν η προσβαλλόμενη Απόφαση της Ο.Ε του υπόψη Δήμου για τον ως άνω 2^ο λόγο της Προσφυγής.

36. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή.

37. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το Παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.

Αριθμός απόφασης: 1107/2019

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 21-71/19.07.2019 Απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας αρχής - κατ' αποδοχή του με αρ. πρωτ. 2730/16.07.2019 (συμπληρωματικού) Πρακτικού της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού - η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου ανοικτού Διαγωνισμού για την «Προμήθεια Φορητής Μονάδος Αφαλάτωσης Θαλασσινού Νερού Ημερησίας Παραγωγής 80 m³ Πόσιμου Νερού για το Νησί των Αντιπαξών», (υπ' αριθμ. 41/11.01.2019 Διακήρυξη - ΑΔΑΜ 19PROC004838552 2019.04.22).

Διατάσσει την επιστροφή στην προσφεύγουσα του προσκομισθέντος Παραβόλου, ύψους εξακοσίων ευρώ, 600,00€ (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 09 Σεπτεμβρίου 2019 και εκδόθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2019, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου

Ηλέκτρα Νικολακοπούλου